

NJË RRUGË E SHKURTËR PËR NË QIELL

(Atajo al Cielo)

Mundësia. Impulsi. Intuita.
Një sekondë e vetme, para se të ndalohej vrulli.

© 2026 Eri Malsori. All rights reserved.

The book “Një rrugë e shkurtër për në qiell” is part of the pasionBlog project (pasion.al). All moral and legal rights to this book and to everything published under the same name are reserved. No part of it may be reproduced, distributed or transmitted in any form without the prior written permission of the author, except for brief quotations with the source credited.

Publication details

Author and ownership

Eri Malsori · eridrekaj.com

Published at

pasion.al

Legal identity

NIPT: M67624701N

Contact

For general questions, collaboration requests or copyright matters:
support@pasion.al

For legal matters and privacy:
legal@pasion.al

Disclaimer

Everything in this book is of an entertaining nature and a reflection of my personal experiences in fictional circumstances. I do not intend to give professional advice, I do not aim to offer guidance for particular situations, and no text should be taken as a basis for making decisions. Any resemblance to names or circumstances is entirely coincidental.

Within the limits of the law, I accept no responsibility for actions that anyone may or may not take as a result of reading this material. If you feel affected by any topic or similar situation, I encourage you to seek appropriate professional help or advice.

Content is 18+. © 2016 – 2026 pasionBlog.

Contents

Rruge e gjate per te Colosseo	5
Disa njerez i njohim per te mos i pase, por per te mesuar. A do ja dali Selda te japi mesimet e saja?	
Te pakten telefonin	11
Disa njerez i njohim per te mos i pase, por per te mesuar. A do ja dali Selda te japi mesimet e saja?	
Photoshooting	17
Fotografia eshte nje menyre e te ndierit, e te prekurit, e te dashurit. Ajo cka fotografon, eshte aty pergjithmone, duke te ndihmuar te kujtosh cdo detaj te vogel,...	
Photoshooting: Do i bejme fotot sot?!	21
Fotografia eshte nje menyre ndjenjeje, nje menyre prekjeje, nje menyre te dashuri. Ajo cka fikson ne fotografi mbetet aty perjete, duke kujtuar gjerat e vogla, vona pasi ke...	
Pllakator	25
Pasioni eshte si nje loje me letra qe per te fituar, duhet te luash krejt doren e per te humbe, duhet te luash zemren.	
Vajza e Ditelindjes	32
Ditelindja duhet te mbushet me te qeshura, me falenderime, dhe me memorie te forta qe i mban ne zemer.	
Skype Call	36
Dashuria, gjithmone eshte pergjegjesi dhe sakrifice.	
BigBrother?!	41
Eshte si molla e ndaluar, qe duket vecse me e shijshme kur smund ta prekesh.	
Shtepi me qera?	47
Qellimi i jetes nuk eshte te jesh i lumtur, por te jesh i nevojshem, i gjindshem, te sherbesh; dhe keshtu pastaj vjen lumturia.	
Shoqe e gjimnazit	55
Miqesia i lidh njerezit si deget e nje peme, sado shkojne ne drejtime te ndryshme, ata mbesin ne te njejtat rrenje.	
Paskam harruar laptopin	61
A do dije komshija te mbaje vendin e saj?	

Klient me fat!

67

Ti smund te duash nje lozonjar e te mos ja paguash cmimin e tij.

Ajo cka deshem te dy

76

A harrohet gjimnazi, sekretet, cmendurite? Por kur shoqerite rikthehen?

Dhome e re, shtepi e vjeter.

83

Trishtimi i ndarjes, eshte shume i paket - krahasuar me lumtutine e ribashkimit.

Rruge e gjate per te Colosseo

25.03.2011

Disa njerez i njohim per te mos i pase, por per te mesuar. A do ja dali Selda te japi mesimet e saja?

Giselda ishte nje vajze boshnjake. Nuk ishte taman boshnjake sepse ne ate pjese jemi fqinje, por nga origjina ishte e tille, nga trupi e shpirti, si nje vajze qe shohim ne televizor. Me sy te medhenje e floke me onde qe shkelqejne ne te zeze, kembe te drejta e trup mesatar nga gjatesia por te mbushur ne pjeset e saja te lakmueshme, format e kolme, gjoksin e mall e vithet rrumbullake si patriotja e saj Maya Berovic e Eurovizionit – ajo ishte vertete per ti lakmuar.

Per fat te keq, nuk e kam takuar shume qe pas shkolles ku ishim bashke, por kam pare e studiuar aq foto te saja sa mendoj se e njoh me mire se kedo tjetër, si te jete nje vajze e lagjes – edhe pse ne shqiperi ka qene shume pak e ralle. Sepse edhe nuk flet shume mire shqipen e letersise; disa fjale te thjeshta, disa te embla, disa te pista, plus Google Translate. Shkollen e pat' filluar me mua por nuk e vazhdoi gjate se edhe kushtet te tilla ishin.

Njohja jone, sic po rrefej, nuk ndodhi por u zhvillua shume ne Facebook, sic u ndodhte shpesh te rinjeve se ate moshe te re kishim edhe ne ne fillim, dhe as zerin nuk ia kam degjuar shume nepermjet telefoneve; une se flas gati aspak gjuhen e saj e ajo nganjehere sme kupton. Por pas disa muajve te ngrohete miqesi virtuale me pelqime e komente neper foto, e pas kaq kerkesave te mia – ajo vjen ne shqiperi per mua. Ose ndoshta jo per mua vecanrisht, ndryshe nuk do vinte naten, dhe pa me lajmeruar, madje e shoqeruar. Por lajmerimi, surpriza, mesazhi – vjen; vjen nga ora shtate ne te erresuar nderkohe qe po shkoj ne shtepi per tu relaksuar pas nje dite te lodhshme ne pune pas nje mbyllje jave te suksesshme.

“Nuk dua ta humbas Selden”, po mendoj, tek shpejtoj hapat per te lene canten ne shtepi – kam canten e laptopit qe e mbaj perdite me vete sa ne zyre sa ne dhome e duhet ta le ne linje. Dhe, nuk kam pase kurre nje vajze si ajo, as ne shtrat, dhe as qe t'u mburrem me te shokeve e kolegeve kur pijme birra. Ose kam pase ndonje, por asnje si ajo; me buzet e fryra nga natyra e syte si nje buf qe veshtire ta

kuptosh ca fshihet ne mendjen e saj perpas buzeqeshjes te nje engjelli - kur te sheh. I pergjigjem me SMS, ne gjuhen e saj se me pelqen edhe mua - "doci po tebe", qe do te thote, pak-a-shume, "po vij tek ti". Mund ti pergjigjesha edhe anglisht sikurse bisedojme shumicen e kohes por me pelqen edhe gjuha e saj - aq sa edhe ajo... Bashke shkojne shume ato te dyja!

Vite e gjate me duket rruga naten e erret nga shtepia per ne gjender tek Colosseo e vec vrapoj duke pare celularin se ca tjeter do me thote ajo. Nuk e di taman ku eshte por ate bar e ka pelqyer gjithmone; ku je?, e pyes. "Ti znash", me thote, "Sam u Colosseo". Ngjitem menjehere se afer jam dhe mberrij tek ashensori e shtyp 5-en, per te dale lart ku ajo duhet te jete. Me shume ankth e nxitim. Nuk dua tu bej tjeter mesazh e ta pyes me shume, e kam pare mjaftueshem e fiksuar mire ne 1mije fotot e saja ne Facebook e do e njoh menjehere. Por si te mos e njoh, nese ajo do jete diku edhe mes njeqind femrave te tjera, duke ua marre me siguri cdo fans qe ia hell syte seciles prej tyre. Me siguri do jete diku ne nje tavoline perballe deres, shpresoj qe jo me shume njerez, te pakten uroj te mos kete djem, besoj se do e dalloj sa te hapet dera dhe, dera hapet, e ajo eshte ne kembe aty gati per te zbritte poshte. Me disa njerez te tjere, qe qendrojne tek presin deren, se di me ke eshte.

Per pak me sheh mua aty, trembet pak por nuk jep asnje shenje vec u thote dicka atyre e ndersa ata zbresin, ajo qendron gatitur aty bashke me mua, vetem ne te dy, afer deres se ashensorit. Une habitem pak, nuk di cte reagoj ne ato momente por pres te helli ajo nje hap se dukshem qe planin e paska bere. Ashensori bie ne fund, lirohet serish, ne qendrojme te ngrire perballe njeri-tjetrit dhe ajo me trupin e shkurte afrohet tek gjoksi im, sikur do te me perqafoje e shtrin doren rreth meje dhe prek butonin e ashensorit - per ta terheqe lart. Sa vonon ashensori te ngjitet, ajo qendron gjithashtu ngjit me trupin tim, duke me afruar koken tek gusha qe ta nuhat ne floke, ti ndiej eren e mire qe mban sikur e ka hell nje shishe te plote parfumi.

Ashensori e ben rrugen e vet e hapet dera; e ajo, pa mu larguar, bashke me mua na drejton brenda.

Me shtyn me mbeshtet ne njeran ane, kthehet me shpine prej meje, mbeshtetet tek trupi im me bythen e malle frymezuese ngjit ne preherin tim dhe me kap doren e e sjell rreth belit te saj. Eshte kaq ne forme te mire, gjinjte e medha e format e beshme prapesepape e lejojne te duket qarte si nje vajze e palestruar. E rrethoj me te dyja duart e e nuhat, ndersa e shoh ne pasqyre si ngrihet ne maje te gishtave t'i afrohet sadopak gjatesise sime se ajo eshte nje vajze e vogel me trup; dhe une shpesh e kam ngacmuar se si e vetmja gje e vogel ne trupin e saj, jane centimetrat e gjatesise. Floket bisht-kali i shkojne shume, e bejne te duket nje vajze e llastuar dhe ashtu sic duke - edhe sillet, ndersa me shtyp me fort prej murit.

Nderkohe, hap-e-mbyll syte dhe zbresim ne fund, ajo e mban gishtin tek butoni i mbylljes deres mjaftueshem gjate per te me puthe ne gushe e per te mi ndeze llampat e alarmit, me buzet e saja te njoma e te fryra si zezake. Duke pare se perjashta ska njerez ne pritje te ashensorit, dera hapet, dhe ajo vrapon per ne tualet te femrave e pas le aromen e saj si portokall qe duke pare se askush nuk eshte ne korridor e sportelistja nuk e ka kendin - me dy hapa, jam edhe une afer saj. I ve doren ne goje, jo se do bertasi, por se asaj i pelqen aksioni, dhe i them me te vogel te veshi, "sa kohe ka qe tkam prit, ku po shkon?" Dhe ja ve duart ne cica, pa frike se do ja zhubrat kemishen e bardhe me jake qe eshte veshe si kamariere, dhe e shtrengoj, e shtrengoj fort e e puth ne goje, e shtrydh, e ja rras gjuhen brenda si per ta mbyte.

Ajo mi sjell duart rreth trupit, ne bel e lart deri ne shpatulla, e me terheq prej vetes. Me puth ne goje serish, ne faqe e ne gushe, me kafshon pak veshin dhe me thote, me ze te vogel qe duket se flet si pas perdes, "Jebi me se usdujesh!!!". Une e kap si me inat prej supesh, e shoh ne sy si i shkelqejne, si nje mace qe rri prane oxhakut

netet e dimrit, dhe e shtyj pak, e mbeshtes ne mur, e doren mes kembeve te saja qe avash i hap per te bere vend. Te dyve na pelqen shume afrimiteti dhe perputhja jone, gjithcka duket si ne tekstet e flirteve qe kemi shkëmbyer cdo mbremje deri gati ne mengjes, duke prite realisht per nje moment te tille nje dite.

E mberthyer aty ne cep te murit dhe e pamundur te levizi, ia zberthej pakez me njerën dorë kemishen e bardhë e tentoj tia nxjerr perjashta cicat e fryra pa e pase mendjen nese dikush mund futet e te na gjeje aty. Sutjenat duket se i ka shtrenguar teper por ashtu ja dal tia zbuloj njerën thithke, vec sa tia njom pak me buze duke ia shtrenguar bythet e fryra si per tia shkyer; sa shume e deshiroj, gjithmone e fantazoj sikur dua ta fus ne goje te teren, si nje top i mall akulllore me luleshtrydhe.

Per nje moment ia mbyll gojen gati si per ti marre frymen por qe te mos bertasi, e kthej prape me force prej murit ku eshte pasqyra, me duart e kapura krahët e shtrire anash, e nuhat ne floke e puth lehte ne qafe duke i peshperite ne vesh sa shume e lakmoj. Pastaj ia sjell doren serish mes kembeve te saja, qe ajo i hap sa pak per te bere vend, dhe e ledhatoj me kujdes e delikate si per te mos i bere shenje. E puth me shume, i zbuloj edhe shpatullat deri tek kapesja e sutjenave dhe mes deshires per tia hape me dhembe dhe frikes per te vazhduar, nuk marr dot vendim vec e puth ne shpine ngado duke e ferkuar mes kembeve me njerën dorë e duke i shtrydhe gjinjtë me tjetren. Shtypem me fort drejt trupit te saj, teksa ajo nuk leviz dot prej cepit dhe per nje moment i ngjitem pas bythes saj qe me duket vec me e bukur sa here qe ia shoh; ajo buzeqesh per pak, “Je i cmendur me thote”, ne shqip, kur me dallon si ja kam bere gati pompen time te burrerise, qe ngjan fiks sa pompa e motorrit qe mbaj ne bagazh.

Por ky moment magjik dhe intim shkaterrohet, kur ashtu ngjitur pas bythes saj, fillon nje dridhje e rende si korent; qeshim pak te dy, kur

kuptojme se nuk jane as efektet e dashurise as fluturat ne stomak, por vibracioni i celularit te saj, nga miqte qe po e presin perjashta...

Te pakten telefonin

01.07.2011

Disa njerez i njohim per te mos i pase, por per te mesuar. A do ja dali Selda te japi mesimet e saja?

Arbri ishte nje nga miqte e mi qe me ka mbajte afer qe i vogel dhe me ka mesuar shume. Te ndryshem ne sjellje dhe te larget ne moshe, ai ka gene gjithmone nje suportues i mire me ide, me kurajo, me leke... Dhe ai ka disa shoqe, shoqe te bukura qe ja degjojne fjalen e sbejne gje pa e pyet, e nje nder keto shoqe ishte Lara, Lara me floke te gjata deri ne bythe e buzeqeshjen e holle fineske, Lara qe vishet me kanatjere e pantallona lekure te ngjeshura, me taka te larta e syze te erreta naten e ditën, sdi kujt ia fsheh syte e bukur qe i flasin me shume se goja. Dhe une nuk lodjhem duke rrefyer per Laren qe zgjohet plot jete ne mengjes e flen vone ne darke, pasi e ka shetite gjithë qytetin me makina te bukura nen kembe e me pije te shtrenjta nder duar. Ndoshta jeta e saj nuk i pelqen dikujt, ndoshta cigaret e shtrenjta qe mban ne buze nuk i pelqejne dikujt tjeter por asaj nuk ia ndien, ajo ka stilin e saj, ishte e kenaqur dhe, ca tjeter ka rendesi?

Une nuk e njoh Laren prej vetes, por prej Arbrit. Ai me kishte premtuar nje dhurate qe do e merrja ne vere kur ai te kthehej nga Zvicra dhe vera erdhi, erdhi edhe ai e mendja ime ishte kthyer prej asaj cka kemi fole disa muaj me pare. Kemi fole per Laren, Laren qe une aso kohe nuk e njihja por tani qe ai erdhi, do shkoje ta marri atje ku ajo e ka shtepine e te ma sjelli per nje takim. Sepse Lara ishte nga ato vajzat me mendje te hapur, qe nuk i refuzon kurre njohjet dhe miqesite e reja edhe nese ato duken heret qe mbase sdo funksionojne, ajo kurre nuk e humb besimin ne aftesite e saja per ta kthyer gjithcka ne nje fund te lumtur.

Ne fund te muajit shtator, akoma pa filluar shkollen, ishte koha jone e takimit. Duket se gjithcka e ka organizuar vete ai – shoku im, me mire ta quajh shoku jone i perbashket; do jete nje mbremje shoqerie me muzike e birra ne nje lokal andej nga Malesia. Une sa kam ardhë nga nje qender interneti ku po testoja disa punime te WapTrendy – kohe te veshtira me mungese paisjesh – dhe gjej nje mesazh te ri: Arbri, me paska thene se duhet te shkoj te festa.

E gjithë ngjarja ngjan pak e pazakonte për mua; vendi, njerezit, orari, si do shkoj, si do flas, me ke do rri nderkohe derisa... po ajo? Ajo si është, si flet, si sillet? A do kuptohemi? A do pelqehemi? A do ja dalim asaj për ca po takohemi? Por nuk ka kohë për të humbe sepse ora ecen shpejt kur je me nxitim e emocion, kështu që nuk vonoj tepër, mjafton celulari i karikuar për të nisë e për të mbërritë për gjysëm orë – të vendi.

Është bere natë nderkohe, edhe grilet e lokalit janë ulë poshtë por brenda ka mjaftueshëm dritë, nga përjashta nuk kuptohet ca ndodh por perbrenda ka atmosfere, muzikë të lehtë, ngjyra të zbehta dhe shumë tym cigaresh. Aty janë tashmë ca njerëz, disa që luajnë letra, disa të tjerë që véc flasin, me atlete firmato me zinxhirë ari si këciste dhe disa vajza, që kur i sheh, duket sikur nuk po përfshihen taman. Arbrin nuk e shoh askund akoma por vajzat po, mbase njera është Lara, nuk e di a duhet të afrohem të flas apo të sillem sikur kam punët e mia. Ato nuk shohin prej meje se Lara s'më ka parë kurrë e s'më njeh.

Pasi kam ndenjë edhe pak aty i habitur e kurioz për ç'po ndodh pastaj, njera nga vajzat, njera që duket më e gjata në trup e që flokët e drejta i shtrihen deri në bel, disi shikon shumë prej meje, sikur është në dijeni të misionit tim. Edhe unë ja ngul sytë për gjatë, duke e parë sa e bukur dhe sa fine që është. Mban veshur një pallto verore me këmbet përjashta e çizme dhe poshtë ka një kanatiere, se e dalloj nga supet e zbuluara. Ajo rri me një cigare në dorë me se shumti, se di nëse e ka vënë në buzë a véc e mban në gishta dhe në atë skenë, mua më bie telefoni, që është Arbri, e më pyet nëse kam mbërritë akoma dhe më thotë se vajza po më pret. Pasi i shpjegoj se nuk e di cila është, pasi janë tre, ai më thotë të dal në anën e pasme të lokalit e të pres përjashta.

Dal pa u ngutë se edhe pak frikë kam, jashtë në erresirë. Madje duket krejt si një botë tjetër e lagjes kjo pjesë, ska drita shtepie as drita

makine vec dritat e henes ne qiell, e vec nje makine e parkuar ne njeran ane te oborrit qe me shume duket si parking. Pozicionohem ne njeran ane dhe shtie doren ne xhep per te marre celularin serish se mbase ndonje mesazh me direksione me erdhi. Nderkohe, njera nga vajzat qe pashe ne korridor, ajo qe ishte me e bukura dhe qe me pelqeu me e shumta, ajo ndoshta me e holla ne trup, ajo flokegjata me syte e ndezur, e shoh te dali perjashta e te shkoje me hap te shpejte drejt makines se malle qe rri parkuar ne anen e pasme te lokalit, aty ku jam edhe une spo di nga tia mbaj. Ajo ndez driten e brendshme te makines nje here, ben pak tualet ne buze e ne vetulla dhe e fik driten serish; qendron e qete dhe skena tashme per mua po merr kuptim e emer.

I shkoj afer, tek dera e makines; ajo ndez blicin e celularit per te konfirmuar qe jam ai qe ishte brenda, shoku ne pritje qe po e prit' te dhe ajo. Sa me shoh e heq dyshimet, me hap deren e pasme te makines dhe ska nevojte per fjale se e kuptoj se aty e kam vendin. Kercej me vrap brenda e edhe ajo vjen pas meje ne sedilen e pasme te kafe te makines, qe ngjan sa nje krevat, mjaftueshem i mall per te bere gjera. Ajo buzeqesh ralle por ka nje buzeqeshje djegese, buzet e zeza i leviz pak sa per ti bere njeqind pyetje dhe syte i shkelqejne si maces kur del e shetit naten neper oborr.

Une i ve duart ne faqe, e prek pak pastaj edhe ne floke. Kjo eshte hera ime e pare ne keto kushte, asaj nuk ia di as gjuhen as fjalet, as sjelljen as natyren, por e ledhatoj duke ja shfaqe sa e bukur me duket dhe e e afroj prane vetes per ta puthe ne buzet e njoma. Ajo me shmang me kujdes, me mbeshtet ne sedile qe ndihet e ftohte akull dhe "shhh, relax" me thote, teksa me shoh sa emocion e ndjenja befasi kam, si zemra nis te me rrahi fort si nga frika e te panjohures ne erresire.

Ajo e kupton cka po luhet brenda ne sedilen e gjere te foristrades; eshte loja e saj dhe vete nis ti japi drejtim. Me puth ne qafe fillimisht,

pastaj ne gushe, dhe me ve doren ne kofshe mes kembeve e nis te me ngacmoje per te me pare nese jam gati te luaj. Por une jam gati qekur isha jashte makine fale idese cka me priste; tashme jam bere si nje RedBull dhe pres rallen e saj sa do vonoje ta pije lengun e kanaces. Ajo afrohet lirshmerisht me frymen qe ja ndiej ne qafe e me hap vizhinen dhe me nxjerr perjashta; jam i sigurt' qe nuk e zhgenjej, te pakten ne paraqitje te pare, ne ate ca priste ajo... Dhe ma konfirmon duke buzeqesh, me buzet e shndritshme qe pasi me sheh ne sy sikur c'do me beje, zbret poshte e i hap fort, me merr ne goje pas asnje naze.

Oh Zot, keshtu e ben gjithmone? Kaq e mire dhe e dashur? Kaq e bukur i duket gjithkujt? Kam nje fluks mendimesh qe sdi ku fillojne as mbarojne, ajo e leviz koken avash siper meje e une brenda gojes saj sdi cte bej tjeter vecse te burrerohem e te krenohem me shume ngjeshur gjuhes saj te bute. Ajo rehatohet me pak veshtiresi tek hapesira e ngushte para sediles dhe per nje moment e ul ritmin por une kam filluar te marr zemer tashme e nuk e toleroj, por ia kercas vithet me shuplake dhe ajo me sheh nje here, zvogelon syte si mace dhe qesh pak, si per te me thane "po e ben mire", e kuptohemi me sy dhe e ledhatoj ne floke, e ja ul koken me poshte, me fort duke e mbajte shtrenguar derisa kollitet sikur po zhytet e mbytet ne liqen.

A i pelqen asaj? Nuk e di me siguri, por sjellja e saj me jep nje pergjigje jo pak te qarte... Duke me lepire e ledhatuar me njerren dore, kthen doren tjeter pas shpine e zbulon bythen pa vonuar - duket se skishte fare mbathje qe prej fillimit. Me buzeqeh dhe ben me shenje nga poshte, une se kuptoj taman por me ndihmon duke me marre doren e duke me drejtuar dhe, oh, eshte bere qull. Zgjat doren merr nje borset te bardhe qe e kishte lene ne sedile para, dhe nxjerr nje qese te vogel te verdhe qe pa me lene te leviz e duke qendruar ashtu shtrire e shtrenguar une, ajo, e gris qesen me dhembe e nxjerr nje kondom qe e shpalos menjehere e duke me pare drejt ne sy, ne gjysem erresire, ma mbeshtjell dhe per cudi me bie fiks.

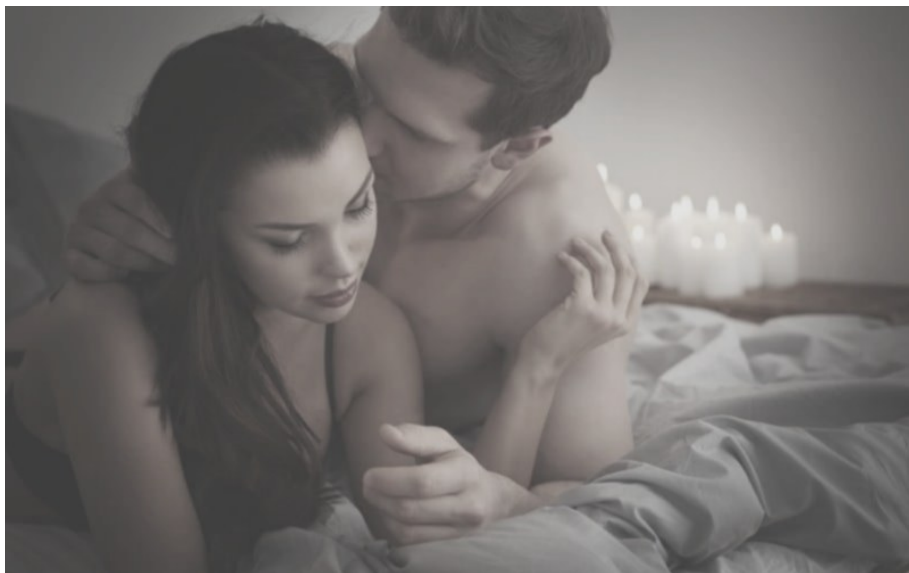
Rrotullohet e kthehet me bythe prej meje, me kujdes te mos ndeshet ne tavanin e makines dhe sic me nxe te ngritur vertikal si nje rakete para leshimit per qiell, ulet butesisht siper meje. Ndihet shume i mire prezantimi jone i pare intim; une dua te shperthej qe tani, aq i kenaqur dhe i mbushur ndihem. Por ajo nuk e kupton gjendjen time; ashtu, ne kushtet jo te favorshme, zgjat duart e duke u mbajte te sedilet, nis te levizi vertikalisht siper meje duke me shtype e duke me marre me vete deri ne fund ne zverk. Une jam i gatitur si ushtar; deshira e nje te riu plot energji e jete merr forma te plota nen bukuroshen zeshkane qe me trupin e balerines tundet e kercen me kopetence e pa kujdes.

Nata eshte e zeze perjashta e perbrenda ambjenti shndrit ne syte e vajzes, e kabina e makines eshte mbushe plot me aromen e lekuares se saj. Ajo ka nje tribal te bere tattoo ne fundshpine pak mbi te caren e mollaqeve dhe nje tjeter ne parakrah ku mbahet te sedilja e nje tjeter ne shtylle kurrizore gati neper qafe, oh, me se merret kjo vajze keshtu? Ndonjehere e kthen koken prej meje per te pare qe jam me mendje aty sic jam me trup; sa e bukur duket me hunden e holle e buzet e njoma si llokum aromatik, e floket i tunden si ujevare qe bie prej shkrepave teksa ajo kercen siper meje pa pyet ne mos po e mbaj veshtire. Por eshte e lehte, elegante ne maksimum e si balerine i menaxhon mire levizjet e saja, duke me mbajte ne vezhgim pa ma thirre emrin qe sma di por duke me kape nga qafa, derisa ma nxjerr shpirtin me shtryll duke u shtrenguar siper meje...

Keshtu do mbyllet mbremja jone e pare, ndoshta e fundit per te mos u takuar me kurre, ose ndoshta do takohemi sepse pas pese pyetjesh te pafajshme e pas pese lutjesh te singerta, arrita tia fitoj pak zemer sa te ma shkruaje ne Nokian tim numrin e saj te telefonit, me prefiks te serbise, e me emrin Natalia qe e zgjodhi vete...

Photoshooting

17.08.2011

Fotografia eshte nje menyre e te ndierit, e te prekurit, e te dashurit. Ajo cka fotografon, eshte aty pergjithmone, duke te ndihmuar te kujtosh cdo detaj te vogel, kohe pasi ke harruar gjithcka tjeter.

Eshte maj... Dhe une zgjohem ne Hotel Eminent, ne qender te qytetit me te dashur per mua, fale qetesise e pastertise qe mbart, historise e kultures, gjuhes, e me femrat e bukura modele e djemt krajlja - Podgorica. Por nuk kam ardhe per ata, per asnje e nga ata; kam ardhe vetem per njerin prej tyre; per Danjellen, klientin time me te re sepse sot kemi nje sezon photoshoot-ing per website-in e saj qe po zhvilloj vetem e ne menyre komplet personale.

A jam une nje fotograf profesional, apo te pakten djali i duhur per te fotografuar bukurine e hirit e saj taman si c'duhet? Se di, ndoshta jo. Por e di se do realizoj gjithcka sot. Thjesht, gjithcka!

Duke pire nje kafe te qete vetem, poshte ne holl, e duke degjuar nje muzike relaksuese chillout, me shkruan Daniella. Ajo e di tashme se kam ardhe ne qytetin e saj, sepse mbremjen e meparshme kaluam gati gjithe naten me SMS duke u pergatite per takimin tona sa profesional, aq edhe miqesor. "Miremengjes Erik", me shkruan. "Je zgjuar akoma?" Pothuajse nuk kisha fjete aspak, duke menduar per takimin tone te sotem qe edhe pse me shume dëshire, vertete, isha disi i papergatitur. "Kam zbritë poshte e po shijoj diellin me nje kafe e me muzike", i pergjigjem me sms. "Ashtu qendro", reagon ajo shpejt. "Nuk vonoj te vij te te marr".

Dhe nuk vonon aspak, kur shoh nje makine BMW te bardhe tek ndalon shume ngadale ne parkingun e hotelit dhe para se ta shihja, e ndieva se eshte ajo. Dhe kur zbriti... O Zot, kamera eshte nje genjeshtare e madhe kur behet fjale per bukurine e saj. E gjate dy metra dhe me floket e zeza te shtrira gjate shpines, syze dielli te medha ngjyre te zeze, pallto e zeze e gjate deri ne fund te kembeve dhe nishani i zi, afer gjoksit te bardhe te fryre te bukur. Mendoj te ngrihem ne kembe ti bej me shenje apo me ze ti tregoj ku jam, por pa mbaruar mendimet - ajo me ka pare. Buzeqesh, me ben lehte me dore e niset avash drejt meje. Dhe une, une vetem dua te shkrihem nga cfare kam para syve tashme afer meje.

- Welcome to Podgoricaaaa! - me thote sa afrohet tek une, dhe tretet duke u shkrirë ne buzeqeshje. Ngrihem ne kembe, i hap krahët e perqafohemi ngrohte. Largoj pak karrigen që të ulët, dhe nderkohe që të vend me kujton se kemi shumë për të bërë, me shumë se koha në dispozicion të dities.

- E ke marrë kameran? me pyet. - Nuk do të bëjmë fotot me celular, apo jo?,

dhe buzeqesh fort serish e une dua vetëm të shtrihem aty duke i thirrë fort emrit të saj.

- Sigurisht që po, kam marrë gjithcka na duhet., i pergjigjem, edhe pse mendjen e kam shumë larg e gati as që di për cilën kamerë e ka fjalën.

- Ku do të bëjmë foto?

- Shkojmë tek shtëpia ime? me thote. Makinen e kam të lirë, dhe shtëpine po ashtu., - vazhdon pergjigjen, bashkë me buzeqeshjen që si iken nga fytyra asnjë sekonde, aq sa më hyn në shpirt.

Nuk dua të pi me kafe. Nuk dua të pi asgjë në fakt. Dua të le gjithcka kam aty, e të ik për në shtëpine e saj. Me të! E të mos gjejme askend tjetër atje. Paketoj canten, laptopin ku kam edhe projektin në punim, bluzën rezerve e parfumin - dhe hyp në makinën e saj të mbushur me arome të embël të freskët.

- Çfarë muzike të pelqen? - me pyet tek më shikon me bisht të syrit se e ka vene re që jam fiksuar në të e do ta tresi pak tensionin. - Nuk njoh shumë kengetare, i them. Sasa Kovacevic?! - Oh, kam disa kenge të tij, më pergjigjet, dhe vendos në sfond një CD me kenge ritmike e në play Temperatura, atë që u bë hiti jone që nga ajo ditë.

Nuk vonojmë shumë për në shtëpine e saj, rruga nuk është e gjatë e mua gjithcka më duket se kalon shpejt; nuk ngopem aspak duke i shijuar bukurinë e syve e flokeve të saj, bashkë me aromën që s'arrij të njoh dot parfumin - se kam degjuar kurrë. Zbresim bashkë pasi parkojmë e ngjitemi në kat të dytë, tek dhoma ndenjes. Pergatit dy

gota me leng dardhe, e afrohet afer meje. – Shpresoje te te pelqeje edhe ty, me thote. Une kete pije preferoj, – dhe e vendos goten ne buze.

– Gezuar!

– vajze e keqe, i them me shaka, – nuk ke pije te tjera ne shtepi, apo jo?

Ajo qesh!

– Ne fakt jo, por mos u sill si profesionist, as ti se ke marre aparatin...

Fillojme te qeshim te dy, komplet te lirshem ndaj njeri-tjetrit, sikur u njohem tashme. Jemi afer, gati ngjitur, ne kembe, ne mes te dhomes se saj te ndenjes. Nuk po levizim me asnjeri.

– Une nuk kam ardhe te te fotografoj me aparat, – i them duke e pare nderkohe qe ajo ndalon te qeshuren...

– Pooor...? me pyet, me vetullat e holla qe i ngrin lart. Sepse do nje pergjigje.

E une e kam pergjigjen gati, ne maje te gjuhes e neper buze, ashtu si edhe deshiren per te. E ul goten avash mbi tavolinen e xhamit, e i liroj te dyja duart qe kane filluar te me ftohen nga emocioni qe kam para dives malazeze. Ajo nuk leviz aspak, por pak me buzeqeshje ne fytyre pret me kureshtje levizjen time; e qe nuk e zgjas shume, por afrohem e e puth ne buze. E puth pak, pastaj me shume, derisa i gjej gjuhen me gjuhen time e tashme jam brenda saj komplet. I vendos ne bel njerin dore, e me doren tjeter pergjate shpines i rrethoj qafen e filloj ta terheq me shume afer vetes, duke e shtrenguar, duke mos e lene te iki edhe po te doje... E ajo spo kupton me asgje, po humbasim bashke ne puthjen tone te pare. Shtrengohet me shume pas meje, po kerkon te jemi me afer, disi me pergjigjet por disi edhe frike ka derisa... Bam!!! Gota e saj qe bie pertoke, e thyhet ne nje milion grimca...

Photoshooting: Do i bejme fotot sot?!

31.08.2011

Fotografia eshte nje menyre ndjenjeje, nje menyre prekjeje, nje menyre te dashuri. Ajo cka fikson ne fotografi mbetet aty perjete, duke kujtuar gjerat e vogla, vona pasi ke harruar edhe gjerat e mella.

- Sta radis Erik? [cpo ben] - me therret me ze te larte e me sposton pak... - Sta bi to trebalo da znaci?! [ca do te thote kjo]

As mua spo me besohet ajo qe bera dhe as asaj; ajo madje ka marre nje pamje te eger ne fytyre, po me sheh e plot inat si te jem nje armik i saj i si te me urroje kaq fort e mua ne fakt vec po me pelqen gjithcka tek ajo - se kam pare kurre te nevrikosur e ajo eshte po kaq e bukur ne cdo gjendje, ne cdo kohe, e ne cdo temperature.

- You taste so sweet [ti je kaq e embel] , - i them e i pergjigjem me shikim te thelle sic edhe po e ben ajo me mua, pa pendese aspak, por me nje buzeqeshje te embel ne fytyre qe me buron nga zemra.

- Stramotno! - dhe me gjuan kaq fort, me pellemben e saj te bute te njome. - Kako se usedjujes?! [idiot, si guxon?]

Zot, ajo e ka te rende doren; dhe menjehere mendoj per forcen e shtratit. E ndiej faqen te filloje te me skuqet e te me nxehet nga pak. E ajo vec me cmend mua, me ndez, me terbon; edhe pse po do vec te qeshi tek me sheh faqen si me skuqet, e vec kafshon pak buzën e saj. E une leshohem si i terbuar per t'a kape nga krahët e per ta puthe serish, kete here me fort se pervец deshires - kam edhe inatin, e eksitimën qe po me shkakton duke e pare kaq te eger e te forte perballe meje.

- Da li zhelite da igrate?! - me pyet a mos po dua te luaj, ndersa me vendos duart ne gjoks... Sado serioze qe duket nga toni i zerit, duart e saja te buta qe me shetisin per trup e me zverthejne pakez bluzen e syte qe i qeshin poshte fytyres serioze - me tregojne te kunderten.

Dhe une i shtri duart avash drejt saj e e kap me kujdes nga krahët, per ta afruar me afer vetes. Ajo, akoma e habitur nga veprimet e mia por jo nga te sajat, vetem po me sheh duke mos bere asnje levizje a gjest tjeter. E ashtu, me faqen akoma te skuqur nga shuplaka saj, i afrohem per tia gjete buzet serish dhe sa e ndesh pak, ne puthjen tone te dyte - ajo reagon, gjallërohet, buzeqesh e mbyll syte, embel,

dhe oh Zot; shija e buzeve te saj, kaq e re per mua - te buta, por si acid pervelues qe misherojne egon dhe egersine e saj ne shpirt per te arrite e per te shijuar gjithcka i pelqen ne jete.

I shtrin duart m gjere mbi gjoksin tim, me sposton avash, pastaj me shtyn fort - e me hell siper pultronit te madh te bute te mendafshte qe ndodhet aty ne mes te dhomes saj te ndenjes. Zberthen pak bluzen e zeze per te shliuar nxehtesine qe po i perfshin gjoksin e afrohet tek une, siper meje, si te jem stallioni i saj. Perkulet lehte te me rrembeje nje tjeter puthje...

- Ludilo! - therret fort 'cmenduri', dhe e heq bluzen komplet, duke mbete siper meje e zhveshur , vetem ne sutjenat e zeza qe i mbulojne trupin dhe buzeqeshjen djallezore qe i mbulon fytyren.

Afrohet te me rrembeje nje tjeter puthje dhe sa me ndesh pak buzen per te ma njome pak me gjuhe, rreshqet lart siper meje duke me lejuar ti nuhas trupin e lekuren dha ndalon aty, me gjoksin siper meje... Sa arome te mire qe ka, sa e bukur qe duket ne cdo pozicion... Duke i ferkuar krahët e shpinen, me buzët e mia që i shetisin nga qafa e gjoksi, i zberthej avash sutjenat për ti zbuluar thithkat e kuqe të ndezura zjarr dhe butesine e saj e aromen e mire; dua vetem te shkrihem te tretim te humbas aty nen te. Po shijoj githcka prej saj por nuk dua te ndalem aty, nuk dua te mbaroje aty, dua te jete komplet imja me floket e erreta qe i shndrisin e trupin e gjate me linjat perfekte si te nje modeleje; se ajo vertete eshte nje modele.

Rreshqet me lart, avash, duke me lejuar ti lustroj me buze barkun deri sa ndalem tek rripi i xhinseve te ngushta. Ajo buzeqesh pak pe ze teksa ia zberthej ato; e ngrihet avash duke me pare ne sy e duke kafshuar lehte buzen, qe te jete me e lirshme e te mbetet vetem me mbathjet e zeza qe me vijne shpejt afer buzeve te mia. E nuhat e puth e ndiej - e i largoj pak anash llastikun. Ajo eshte kaq paster, e bukur, e ngrohte - dhe mban arome te mire. E puth pak si per ti thene "cao" - e ajo buzeqesh pak me turp, dhe filloj ta lepij lehte, ngrohte, me

gjithe kujdesin e dashurine time. E ndiej sa i pelqen githcka tek me ledhaton floket ndersa gjuha e buzet e mia i shetis ngado mes kofsheve te saj...

- You are so good Erik, - me thote ndersa ia sjell duart rreth bythes tek i eksploroj me gjuhet pjeset e saja intime... Per pak, dhe shum shpejt, dhoma fillon te mbushet me tingujt e ofshamat e saja. Here pas here hap syte ta shoh sa e bukur duket ne momentet e saja te eksitimin, me cicat qe i shtrengon lehte siper meje, e syte qe i mbyll per te shijuar ne maksimum gjuhen time qe po terbohet siper saj.

Ajo po behet gati per mua, kaq e ndjeshme e kaq e lagesht e une vec dua te dorezohem te jap shpirt aty, poshte aromes dhe shijes me te mire te nje luleshtrydheje. Gjuha ime qe po shkon thelle e me thelle here pas here e buzet e mia qe e mbeshjedhin e e thithin lehte - duket se po shkrihen, po tresin rreth saj.

Se di nese duhet te me vije turp apo te jem krenar, por une nderkohe jam bere kaq gati per te; jam erektuar aq sa pantallonat po me grisen e jam gjithë pasion e deshire per modelen time sot. Ajo zbret ngadale nga une, nga une qe jam bere stalioni i saj, e shtrihet perpara meje duke me kape duart e duke me lene mua ne kembe, ne pozicion perfekt per ti pare cdo detaj te trupit te saj hyjnor. Perkulem lehte persiper saj nderkohe qe zberthej avash zinxhirin e behem gati. Ajo buzeqesh, tek me sheh sa i gatshem jam per te a ashtu edhe ajo; e cmendura, i ngrin kembet e mi vendos mbi supe si vajzat e vogla qe mbeshtesin kembet tek muri kur luajne. E une i mbeshdjell e shtrengoj kembet me njerën dore, e ne ate pozicion me doren tjeter te mbeshitetur siper cices saj te fryre, rreshqas avash brenda saj.

Pllakator

22.10.2011

Pasioni eshte si nje loje me letra qe per te fituar, duhet te luash krejt doren e per te humbe, duhet te luash zemren.

- Si e ka ajo loja si kena pas lujt bashk mas shkollet, Erik?, me pyet Giselda duke na pare ne sy te dyve e duke prite tia konfirmoj idene e saj argetuese. E ka fjalën për lojën me të thjeshtë me letra ku nga disa letra permbyes, ai që kthen me të mallen – fiton. Kjo ka qenë loja jone e preferuar pas leksioneve, zakonisht, ajo i perziente shpejt, i kthente dy pllaka permbyes e kush kapte me të mallen, zgjidhte pijen për të pirë a filmin për të parë në celular me ekran të mall, që ndodhte ta shihnim gjatë mbremjes duke folë e komentuar me ndonjë gotë afer.

- Pllakator e ka, – i pergjigjem, i habitur nga çfarë i erdhi në mendje por dhe i kenaqur si ajo akoma e mbante mend lojën tone të para gati kater vite, në shkolle... Nderkohe që Natalia është akoma out, spo kupton për çka e kemi fjalën, Giselda i jep një ndihmë; – Është një lojë e thjeshtë, luajmë në të tre, dhe kush ka letren me të malle i jep denim atij që ka letren me të vogël.

A nuk është gjithçka e qartë, e bukur dhe argetuese, kur e luajmë me shumë se dy veta? Çfarë ideje brilante për një lojë letrash që nuk kërkon llogari për të fituar por humor e fantazi për të sjellë argetim, një lojë letrash, që fitojnë të gjithë ata që luajmë e ku smund të ketë as hile...

Natalias i duket interesante, ndoshta jo aq argetuese sa humbesi të hiqte dicka nga rrobat e lehta të pranverës, por mjaftueshëm argetuese sepse në jemi shokë të mirë, bashkë qeshim edhe nga asgjëja, dhe është muaji i prillit; nuk bëjnë ftohtë aspak, rrobat janë të pakta e loja e letrave do mbaronte shpejt në ato kushte... Ulemi kembekryq në dysheme, kurse Giselda merr pakon e letrave nga një sirtar në dhomë, dhe sa hapim nga një RedBull që sa na i solli bashkë, i perzien e i kthen permbyes në tre pllaka... Shikojmë njeri-tjetrin në sy, në sfidë, në pritje se kush do marrë cilën bllok letrash i pari e jemi në emocion si para një ndeshje të malle sporti kur në fakt janë vetëm tre letra lojë... Dhe është Natalia, sigurisht, me seriozja nga në të tre,

me e guximshmja e me e egra, qe e kthen me vrull bllokun para saj. “Samo moja” [thjesht timen] thote, dhe zbulon nje 10 romb, qe fiton ndaj Giseldes me nje 2 zemer, dhe, tashme e pret denimi vajzen e vogel. – Ne brini! Samo sam zagrijavanje [mos u merzit, kjo ishte per nxemje]. Oprashtam ti [do te te fal kete here], i thote ajo, duke e sfiduar me nje shikim te thelle kercenues, dhe merr letrat ti perzieje e ti ktheje permbysh per nje tjeter raund.

Giselda spostohet pak... E mori kaq seriozisht sfiden dhe, ne frike, merr letren para Natalias si per ti marre fatin e mire; 5 spathi, 6 spathi letra para meje ne doren time, dhe nje tjeter 10 per Natalian... Kjo ja merr me te qeshura, si nje shtrige neper filmat fantastike pasi ka gjunjezuar gjysmen e botes. – Uuu, loja po nxehet. Bravo Giselde, neshto jazhe [na sill dicka me te forte], – i thote shoqes saj, e cila ska rruge tjeter por te cohet menjehere ne kembe, e na sherben nje shishe konjak Skenderbeu qe ja pata sjelle une nga Shkodra, jo se ajo eshte nje fanse e ketyre pijeve, por se na pelqente nganjehere ta pinim bashke, ne raste si sonte, kur luanim letra... Ajo e ka shoqe Natalian, e ka zemer e edhe pse po i jep denime si nje armike, prape e do fort. Sjell shishen e ja ploteson gjysmen boshe te gotes se RedBullit, e ja mbush asaj fillimisht se asaj po i bindet per shkak te lojes, e pastaj edhe mua, e ul shishen fort ne dysHEME gati per ta thyer dhe merr letrat i perzien e i kthen permbysh ne tre blloqe: “Merrni!”

Natalia fiton serish me nje As, e mund per te treten here rallazi Giselden qe edhe pse me nje Kupe zemer, mbetet pas Krajlit tim spathi. Une hesht; shtrengohem ne vetvete, shtrengohem fort te mos te qesh tek shoh fytyten e saj tashme ne inat e nerva ne pritje se cdo ti urdheroje fituesja. Natalia, per nje moment nuk thote asgje, vetem nxjerr Marlboro-n gri nga borseti saj, ja hell Giseldes mbi preher: – Find a lighter, I sluzy mi, dusa [gjeje nej cakmak e mer sherbe, shpirt]! Giselda nxjerr nje cigare te holle nga paketa, ja vendos mbi buze e ja ndez pa e prishe pozicionin kembekryq qe po rrijme te tre.

Gjithmone i kam adhuruar keto skena mes dy vajzave shoqe, qe depertojne thelle neper fantazite e mia inspiruese dhe gati te shthurura; bashke jane si nje Ying-Yang, cka ska njera e ka tjetra dhe cka nuk ben tjetra e ben njera, duke formuar nje rreth perfekt ne pozicionin e Ying-Yang-ut. E ne kete skene artistike, me Natalian qe i fryn tymin e cigares shoqes time te zemres, une marr letrat, i perziej e i kthej permby: “Vajza!?”

Giselda merr nje 5, e Natalia mbetet e fundit me nje 4, duke humbe ndaj meje qe kete here kam Jan romb, e une mbytem ne mendime; dua te ndez situaten, ta shtoj urrejtjen mes vajzave, se e e di se ato jane te pandashme, te pandalshme e te paturp, ne cdo plan e cmenduri, e e di se cdo urdherese imja do zbatohet pa medyshje... – Nat, kerkoi falje shoqes dhe puthe ne qafe, i them tek e shoh te gatshme per aksion. Ajo i afrohet ngadale Giseldes, ia vendos doren mbi kofshe duke ja gjete te shtrira kembet pergjate parpas meje, e i kerkon falje duke e puthe ne qafe shume lehte, duke e zene me syte e mbyllur e koken e ngritur lart... Giselda e shijon gjithcka, e shijon duke buzeqeshe lehte me puthjet e embla qe shoqja e zemres i jep ne qafe e ne gushe, e i pergjigjet edhe ajo me nje puthje te sajën. – She is cheating [ajo po ben hile]!, – bertet Natalia, dhe e kap per qafe per ti dhene nje tjetër puthje me me shume egersi. – This is fairplay [kjo eshte loje e ndershme]. Let’s play again [luajme serish], dhe i kthen letrat edhe nje here.

Natalia merr me vrap letren para vetes; 7 zemer! 7 spathi edhe une, fiton Giselda me nje As, dhe sic e do loja, ajo do na denoje te dyve. Shtrihet permby, mes nesh e siper letrave te kthyera. “You both kiss my ass now [te dy me puthni bythen]” na thote, qe duhet te jete edhe urdheresa e saj, hakmarra e lojes te piset qe i beme me pare.

Perkulemi pak te dy, e fillojme ta puthim lehte nga siper xhinseve te ngushta qe ja nxjerrin mire format. Tashme se kam per here te pare bythen e saj te fryre e me siguri as Natalia; ato ndajne bashke kaq

shume kohe e kaq shume ngjarje qe nga vera e vitit te shkuar kur Natalia pati jetuar ne shtepine e Giseldes, ne kete shtepi qe jemi edhe sonte, per plot dy muaj. Giseldes i pelqejne levizjet e buzeve tona siper mollaqeve te saj, te fryra e te shtrenguara nga xhinset qe ja nxjerrin si dy tope te mellenje llastiku. E grithim ngapak me dhembe duke e ferkuar e ndonjehere padashje buzet e mia perplasen me ato te Natalias - te fryra e plot leng, siper bythes akoma te pazbuluar te Gisit, qe kam kaq kohe qe e dashuroj! Te treve na pelqen cdo levizje e ketij pozicioni, por Natalia nuk mjaftohet me, harron se jemi thjesht' duke kryer denimin e lojes, e nis ta ledhatoje Giselden, nga kurrizi e nga kofshet, me puthjet qe vec i shpejton e i embelson ne gojen time - kjo nuk eshte me nje loje!

Giselda nis te buzeqeshi, ashtu me koken permbys, i pelqen cka po ndodh e avash, na e zbulon krejt bythen qe te luajme siper saj, si te duam ne, jashte denimit... Natalia kthen nje tjeter gllenjke nga pija qe e ka perbuze, per tua lene rallen kafshimeve te lehta, per mua here pas here e per mollaqet e Giseldes qe te dy cmendemi pas tyre. Avash, nis ta ferkroje me gishta e kjo Gisin po e cmend, e une smund ta le ashtu por i heq Natalias kanatieren e gomuar, e mbetet gjysem e zhveshur me lekuren e bardhe te barkut e thithkat e thepisura ngjyre roze.

Letrat jane te shpufurisura para nesh, e nderkohe qe vajzat kenaqen bashke me njera-tjetren ashtu si vetem ato dijne - une i perziej e i le gati serish per nje tjeter raund. "Oooh", ofshan Giselda, e i shpufurit serish, nen ritmet e gjuhës shoqes saj te zemres qe po e ngacmon neper pikat e saja me te ndjeshme e duke mos gjete asnje pengese nga tutat gati ne fund te kembeve...

"Do you really want to play cards, still, Erik?", me pyet Natalia. Vertete deshiron te vazhdosh me letrat? "A nuk eshte kjo me e bukur se letrat?" Sigurisht qe eshte, bytha e fryre e rrumbullake e Giseldes, e bute, e me format qe e cmendin e eksitojne mendjen deri ne piken e

fundit, është dorezuar në ferkimet profesioniste të Natalias. “Hajde Erik, jedi me” [afrohu Erik, me shijo mua], dhe me drejton pas shpines saj, sipër shpines, që unë të nis të puth me dëshirë e perkujdesje si për një femijë. Të shoh si kenaqet shoqja jone poshtë nesh, e të ndiej embelsinë e lekures Natalias neper buze – është kaq e mire, është parajsa për mua. E ledhatoj e puth e ndiej, në qafe në trup në shpine e në bel, deri tek ullaiku i tutave Adidas – që ngadale po i zbresin poshtë për të zbuluar bythen e tonifikuar të një modeleje.

“We need you here, Erik” [na duhesh këtu], më thërret, duke më nderprerë planet e mia të djallezuar mbi të.... Afrohem afash, afër saj, sipër asaj tjetres... E gjora Giselda, ashtu e shtrirë permbyës e më sytë e mbyllur në kenaqesi, po ndien kaq fort prekjet e shoqës së zemrës, është kaq e ndjeshme, kaq vulnerabel, e prekjet e lehta më buze nuk i mjaftojnë më. Natalia zgjat dorën e më takon lehtë, e ashtu më të njëjten lehtësi buzëqesh si në hile të kupton sa në formë kam ardhë, sa mire e sa gati jam – për të realizuar gjithcka kemi në fantazitë tonë. Duke e mbajtur njërën dorë në bythen e fryrë të shoqës saj, dhe më shikimin lart duke më parë në sy, më zberthen më dorën tjetër e më zbulon komplet. Ajo është njëshi, i adhuron të tilla momente e pa mi ndare shikimet në sy gati për të më perpire, në fakt, hap gojën avash e më merr brenda, të gjithin... I mbyllem lehtë qerpiket për pesë sekonda, sekondat e takimit, dhe unë së zgjat më por ia shoqëroj levizjet duke i ledhatuar floket e duke i ferkuar cicat që i tunden si në komando, e vazhdojmë në këtë ritëm derisa... Derisa jam gati... Për shoqën të shtrirë permbyës e që po na dëshiron kaq shumë në heshtje!

Natalia, më siguron e saj dhe aftësinë e lideres, siç ka qënë gjithmonë më në të treve, e merr gjithcka në kontroll; duke më dhënë zëmër më shikime, më drejton më këmbëve të shoqës sone që e duam shumë, për t’i detyruar asaj një klithëm të fortë kenaqësie nga nxehësia e fortësia ime që i shkojnë si në surprizë. Giselda leshon një ofshamë të thellë, që kthehet në një varg ofshamash prej levizjeve

tona ne sinkron, te shokut saj me te vjeter qe po i eksploron trupin ne thellesi e ndersa shoqja e saj e zemres i mbyll gojen te mos bertasi. Ka nje dekade, gati gjysem jete qe e kam deshruar trupin e format e saj e bythen e saj e sot jam ngjeshur pas saj me shoqen e saj qe ngjan me nje striptiste; cme mbetet tjeter vecse te shijoj nje moment paradiso qe do ta kujtoj gjithmone neper shkrime? Pas pak momenteve ne ofshama te buta kenaqesie, Natalia kalon para nesh duke perfituar nga pamundesia e shoqes per te levize, dhe i rreshqet poshte tutat qe une smunda pak me pare, per te zbuluar deshiren e gadishmerine e saj per te mos u ndare nga grupi. Qendon ne dysheme, me kembet qe i hap fort e afrohet ngadale duke i zene gojen shoqes qe po “vuan” nga presioni e egoja ime per ta pase femren time.

Giselda mire e di cka i pelqen shoqes tone, ato kane kohe qe njihen, kane kohe qe rrine bashke – mesojne bashke e eksplorojne bashke e nuk i mban aspak inat nga loja qe i beri pak me pare, perkundrazi, i pergjigjet me nje buzeqeshje te embel te sajen dhe buzet qe i fryn per tia mbuluar delikatesine e saj, aty ku asaj i pelqen mbi gjithë egzistencen.

Vajza e Ditelindjes

09.02.2012

Ditelindja duhet te mbushet me te qeshura, me falenderime, dhe me memorie te forta qe i mban ne zemer.

Eshte vere, dite e kthjellet e nxehte e mire dhe duket se jeta duhet te jete me e gjate se kaq. Tashme kam arrite nje faze plotesie ne jeten time; shetis gjithë ditën mbi nje motorr Suzuki dhe punet, te cilat kane fluks e tasqe, kaq lehte i perballoj dhe realizoj te treja.

Ne kete fillim muaji, shoqja ime e mire, Joana, ka ditelindjen dhe une jam i ftuar atje ne nje mbremje klasike familjare tradicionale ne shtepine e saj.

Me nje tatuazh te vogel domethenes ne dore qe e patem bere bashke, e me floket e gjata te zeza qe i mberrijne deri ne bel e me syte e vetullat e vizatuara me lapes, Joana tregon femren me te bukur shkodrane qe perfaqeson modelin e asaj qe une admiroja me se shumti; elegance, finese, embelsi, djallezi. Dhe e kam njohur, oh, ne nje teater. Aty, ne shfaqje, ishim une e ajo e shume njerez te tjere. Por te tjeret sna interesuan, vetem njeri-tjetri. Ishte rasti i pare, mundesia e pare e jona per pak privatesi, per pak intimitet, per pak puthje qe u bene zjarr ne korridorin e erret te teatrit e qe kurre me nuk u iku flaka.

Por si do me shohi ajo, si do me shohin ata, si do sillet ajo, ca do flasin ata? Ne te vertete kam emocione, nuk do jete nje mbremje e thjeshte ditelindjeje ne shoqeri – por do jem tek familja e saj qe sme njohin as me kane takuar kurre. Dhe si do me shohe ajo para tyre, si do vishet, si do sillet? A do kete turp, emocion, a do kete frike apo do rrije aty larg meje duke harruar qe jam aty?

Mberrij i vetem tek shtepia saj, ne mbremje rreth ores 7; e te gjithë i gjej perjashta, familja e saj e disa miq familjeje, kusherirat qe une i kam pare disa here neper foto dhe tezja e vogel qe paska ardhe nga Italia... Nuk njoh askend tjeter pervec Joanes e askush nuk me njihte mua pervec asaj; por ajo kishte fole per mua, shume. Takohemi, pershendetemi e pyetemi, e hyjme brenda per ku darka ka filluar te shtrohet e ku fillojme menjehere bisedat e te qeshurat sikur une jam prej kohesh mik i familjes. Joana qendron buze meje ne tavoline, ne

pozicion perfekt qe vjelltas te shkembjeme veshtrime e ngacmime me sy e ndonjehere te ndeshemi a prekemi sikur se kemi mendjen. Flisim shume te gjithë ne tavoline por ne e kemi mendjen vetem tek njeri-tjetri, e po ngacmohemi me shenja e me kembe qe i shtrijme poshte tavolines per te gjete njeri-tjetrin ne ferkime. Gjithcka duket se po zgjat kaq shume se sna pritët me, derisa darka mbaron e ne shtrojmë ne humor e pije deri pas mesnate, kur vjen orari gjumit.

Te lodhur por dhe te gezuar, kemi nje dhome e madhe ku une do shtrihem ne nje krevat tek ngjit me murin, e ne anen tjetër te dhomes ne nje krevat dopio – Joana, bashke me nje kusheriren e saj qe e kam pase takuar me pare por e njoha ate nate, e me larg – po ne te njejten dhome, dikush nga familja saj qe sme kujtohet.

Jo pas shume minutash tashme, ne shtepi ska me asnje drite te ndezuar dhe as zhurme nuk degjohet. Duket se te gjithë paskan qene te lodhur, por ne po presim ne qetesi te sigurohemi qe te gjithë jane ne gjume. E nga krevatet tona, qe jane jo shume larg, zgjasim duart e prekemi, shtrengohemi e prekemi prape per ti thene njeri-tjetrit “jam ketu, te deshiroj”...

Ne erresire, pasi qetesia eshte absolute dhe erresire ne pik, Joana ngrihet avash, pa zhurme as tinguj ne erresiren e drites, e vjen ne krevatin tim te ngushte ku mbulohemi me vrap te dy me corcaf... Oh Zot, duam te qeshim per kete cmenduri por ja mbyllim gojen njeri-tjetrit me buze e qeshim ashtu me buzët e zena duke u dridhe trupat... Une jam zhveshe komplet poshte corcafit, si per gjume, vetem me bokserat e bardha e Joana mban nje bluze te holle te bute kremi, qe po e ndiej embelsisht te ngjitur pas trupit tim...

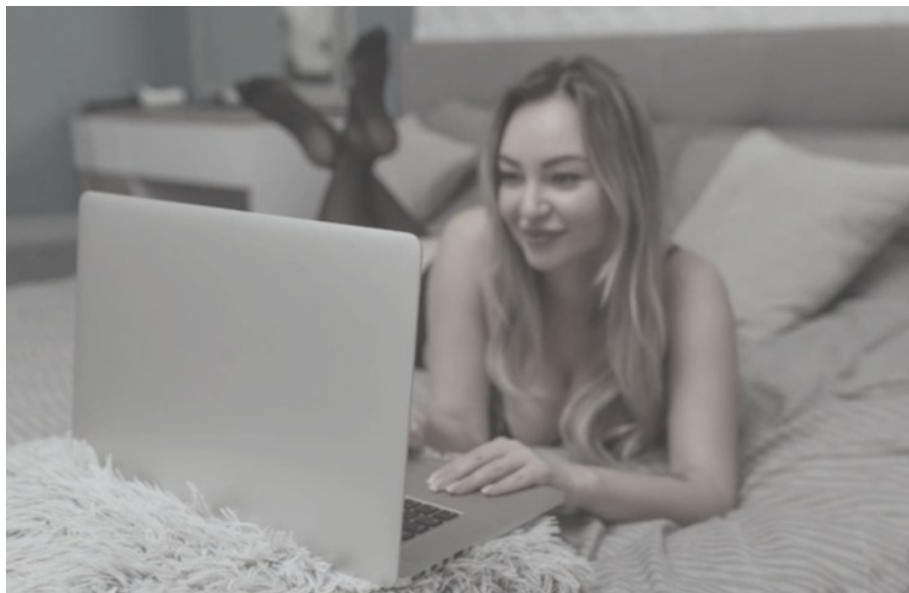
Ia zgjidh bluzen e ja hap avash, per te zbuluar se ajo nuk mban mbathje as sytjena – sdi as kur i hoqi, vec trupin e saj te bute te ngrohte ngjitur pas trupit tim mallosh. Puthemi e ferkohemi nderkohe qe po nxe kemi me shume poshte corcafit, e duart e mia i rreshqasin pergjate trupit derisa ndalojne ne bythet e buta. Ne nje cast e kapa

lehte tek gjuri e ja drejtoj kemben siper trupit tim, nderkohe qe ajo si tinez me terheq llastikun e bokserave e me nxjerr perjashta – kam filluar edhe te lagem per te aty nen puthje te embla e me siguri edhe ajo... jemi bere zjarr te dy, jemi gati fale puthjeve e fjaleve te pista qe peshperisim me ze te vogel ne vesh. Ajo me merr avash ne duar e me drejton brenda saj, e une rreshqas thelle me etje e me kenaqesine ne kulm, duket sikur kam nje jete qe jam pergatite dhe kam prite kete moment.

Cfare mbremje speciale, e sa kenaqemi bashke poshte corcafit qe ngjan me nje mushama shiu nga djerset tona. Nata nuk zgjat edhe shume, e sa keq qe nuk i mbyllim dot syte te perqafuar nga frika se do na shohin. Por gjithsesi, e presim bashke zbardhimin e dites se re, duke u pare ne sy me buzen ne gaz, e duke thene se duhemi fort e jemi shoket me te mire. Dhe sigurisht, ja uroj edhe ditelindjen disa here, vecanarisht poshte corcafit nga brenda shpirtit te saj!

Skype Call

21.05.2012

Dashuria, gjithmone eshte pergjegjesi dhe sakrifice.

Ndoshta duhet te filloj te punoj freelance, po mendoj. Tashme jam ne gjendje te bej shume gjera, pse te mos i gjej vete klientet e mi e ti bej vete kontratat e mia? Kam eksperiece te mire dhe shume njohuri, e, pse te mos e sfidoj vetveten ne nje hap me lart? E ashtu do bej; pas nje bisede vertete konstruktive me shokun tim qe kemi udhetuar bashke per kaq kohe ne rrugen e “web development”, vendos ta provoj; vendos te provoj tregun si i pavarur dhe per kete me duhen disa kliente me te cilet te promovohem duke treguar aftesite e mia...

Dhe... ajo quhet Daniella, dhe eshte nga kryeqyteti Malit te Zi. E kam prej disa kohesh ne Facebook por nuk njihemi, vetem qendrojme aty ne listat e miqve te njeri-tjetrit, qetesisht dhe pa u ngacmuar; madje sjam i sigurte as nese ajo me ka vene re – se une e kam bere. Ajo eshte shume e bukur dhe shume popullore dhe, eshte modele. Duhet shume pune, shume stil e shume delikatese per te ndertuar nje website promocionale per nje modele globalisht te njohur; ku pervec pjeses teknike; pjesa vizuale duhet te jete shume dekorative dhe e sofistikuar. Por e dua kete kliente dhe kete projekt, e dua kete sfide dhe e di se do ja dal, nese e kap mundesine.

I shkruaj nje mesazh privat ne Facebook, aty ku e mbaj ne koneksion si e vetmja menyre komunikimi, dhe i them te verteten, se jam nje freelancer dhe se dua ti ndertoj nje website me ane te se ciles do promovohemi te dy. Ajo e pelqen idene si dhurate dhe si ide bashkepunimi, dhe buzeqesh (ne mendjen time) e me falenderon duke me thene se do e bisedojme me gjate ne darke sepse tashme vecse eshte kthyer nga nje udhetim pune i saj ne Dubai. Pra jane vec disa ore, e vec pas disa reve kjo vajze kaq e thjeshte e bukur, kaq e embel dhe kaq e suksesshme – do nise “rrugetimin” e saj ne te qenit klientja ime e pare private ne ate qe do behet karriera dhe jeta ime. Me kete ide e mendime, i kaloj oret e pritjes derisa ajo kthehet dhe me shkruan ne Facebook serish ku me kerkoi te bisedojme ne Skype, live.

Por kete mbremje... ishte nje dite e ngarkuar ne zyre dhe duhet te rri,

se di, ndoshta deri ne mengjes ne te zbardhur... Vone gati ne mesnate, rreth ores 11, ajo vjen e me therret me video sic e patem lene me perpara, dhe me gjen duke u lute te mos vije pikerisht sonte, aq i lodhur i rraskapitur jam. Por ajo nuk i degjon lutjet e mia... Nuk eshte e gatshme akoma te me degjoje lutjet...

- Mirembrema Erik! Me degjon akoma?

... e fillon ajo biseden direkt nderkohe qe une vetem po e shoh sa kamera ime nuk eshte hape akoma. Ndoshta mi ka degjuar lutjet, ndaj edhe erdhi - erdhi te me beje video-thirrje ne Skype e te me shliroje nga stresi i kesaj dite, e te me freskoje me bukurine e saj rrezatuese e me zerin melodioz, aq shume sa spo e kuptoj nese me ka marre gjumi siper tastieres mbi tavolinen e zyres e po shoh nje enderr, apo po flas vertete me klienten time me te re, dhe me te bukur sigurisht...

- Mirembrema Ella! Te degjoj si te jesh ketu me mua...

... ah sikur te jete. Floket e zeza te shtrira e syte e medhenj te zinje qe qeshin e shkrihen ne embelsi, po ma marrin mendjen e po mi japin deshirat. Por nuk dua te shperqendrohem, dua te jem sa me korrekt dhe profesional, edhe pse kushtet nuk jane aspak te pershtatshme jo vetem per shkak te ores se vone, por per shkak te bukurise saj, me buzet qe i fryn here pas here si qellimisht, e poshtra, sikur po me korrupton...

- Si je?, - e vazhdoj une biseden. - Si te shkoi udhetimi? Pashe ca foto te tuat ne Facebook, gjithcka shkoi mire dhe u kenaqe, apo jo? Ca foto? Sdi te kem lene foto pa pare, por po perpiqem te jem i kendshem se ne fakt nuk e di nese po me intereson aq shume udhetimi i saj, apo thjeshte po dua ti bej pershtypje asaj sic po e ben ajo me mua, ndoshta jashte qellimeve te saj...

- Oh, ne fakt u lodha kaq shume por u kenaqa vertete, reagon ajo. Isha ne anen tjeter te botes: njerez e vende te reja, por edhe kulture e stil i ri... Nje eksperience e mrekullueshme.

Ajo eshte kaq miqesore ne menyren si bisedon, e ne po ndihemi kaq

mire bashke, sikur njihemi prej vitesh. Po flasim lirshem, e nderkohe qe ajo me tregon eksperiencat e saja atje, e nderpres dhe e pyes:

- Do me tregosh ca foto qe ke bere atje?
- Kam disa qe i kam postuar ne Facebook; ato jane, qe i ke pare. I ke pare apo jo? - me pyet pa aspak djallezi, sikur me kapi gafil.

Sigurisht qe i kisha pare, ne fakt te gjitha. Kam dy jave qe nderkohe qe ajo udheton neper bote, une rri e e ndjek si i deshperuar foto me foto - duke prite te kthehet, e te tentoj ta bej kliente; e e pres me padurim kete bisede.

- I kam pare, mendoj... Por pse sme tregon dicka me shume, se di, ndoshta disa foto me shoqet qe keni udhetuar, tek pishinat a diku atje...
- Epo, kemi qene vetem une me menaxherin - me pergjigjet, - Nuk ka shoqe. I sigurte se do ti shohesh?
- Nese ti je e sigurte te mi tregosh, pse te mos i shoh une? Ca mund kete aty qe une mund te mos e kem pare ndonjehere?

Ajo buzeqesh pak, e kupton shume mire per ca e kam fjalen edhe pse se preferon shume si shaka.

- Kam disa foto ne dhomen tjeter. Po shkoj ti marr...

Ajo ngrihet dhe niset per tek dhoma e saj tjeter, te cilen e ka perballe kompjuterit e une e ndjek me vemendje nga prapa tek hell hapat me kaq delikatese e sensualitet si ne nje pasarele. Nuk vonon shume per tu kthyer me kameran e saj personale, e kthehet me shpine nga kamera laptopit qe une ti shoh te gjitha me mire, e nderkohe une i shoh edhe shpinen gati krejt te zbuluar e floket e gjata qe vazezojne plot shkelqim permbi, deri ne fund te shpines...

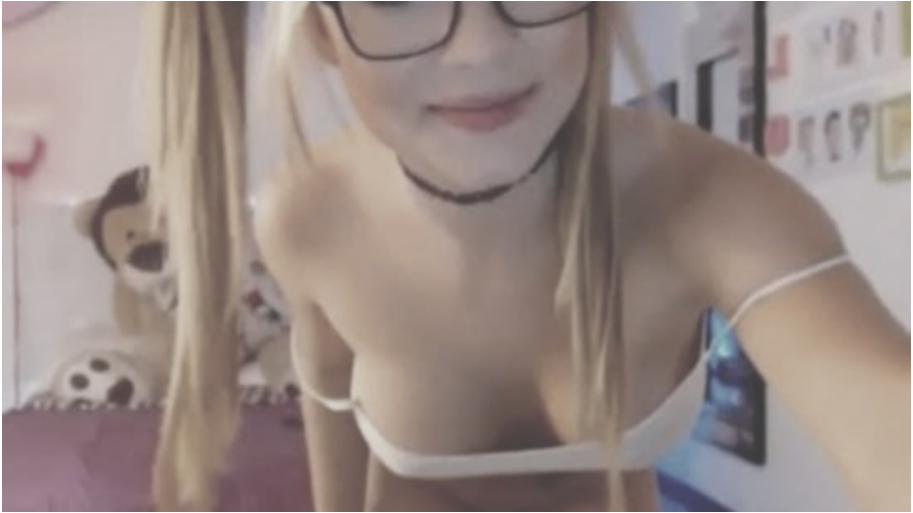
- Duken mire ne kamera, po arrin ti shohesh te gjitha?
- Po, shume mire, - i pergjigjem shkurt. Dhe ti je kaq e bukur Ella, dhe ke nje trup perfekt! - i them me qetesi ne komplimentin e fundit pasi kam pare rreth 50 foto te saj.

- Jam modele apo jo? Modelet keshtu jane... Me pergjigjet ajo me te qeshur sikur bukuria e saj te mos jete asgje, edhe pse mua nderkohe po me cmend.
- Ndoshta duhet te takohemi, i them. Kjo do na ndihmonte...
- Per nje website?! - me pyet me habi. - E si mund na ndihmoje?
- Mbase te bejme ca foto te posacme qe tia bashkojme stilimit, i them me bindje profesionisti, pak edhe nga deshira e sdi mira ca flas. Mund te krijojme nje produkt vertete special dhe personal per ty e stilin tend.
- Me pelqen si ide, - pergjigjet ajo e kenaqur. - Produkt?! Gjithsesi, do shoh axhenden time dhe te njoftoj vete. Kam shuuume pune kete jave, plus studimet...

Me kete "marreveshje" te fundit, pasi permendem sa e kendshme ishte biseda e sa mire kaluam, e mbyllim komunikimin per kete nate. Ajo se di cfare ben, por une e mbyll zyren menjehere e u nisem per ne shtepi, pas mesnate. Eshte erresire, nate e zeze vone, dhe une e bej rrugen duke ideuar projektin me te ri, dhe si te sigurohem qe ta realizoj takimin qe duket se per shpejt me pret.

BigBrother?!

21.05.2012

Eshte si molla e ndaluar, qe duket vecse me e shijshme kur smund ta prekesh.

Kemi gati nje ore qe po rrijme ne Skype e po flasim kaq shume gjera – na ka marre malli, kemi kaq jave pa u takuar e kaq gjera per te thene rreth gjithckaje po ndodh me ne te dy se fundmi. Nderkohe, ashtu si une, besoj se edhe Giselda i ka bere ne mendje planet e mbremjes pasi te mbyllim kamerat; si cdo vajze, edhe ajo ka nevoje per qetesi dhe momente intime here pas here apo pas nje jave te lodhshme pune, per te qene vetvetja e per te dhene me shume gjate te nesermes. E kesaj here, e nesermja eshte nje dite pushimi – e mbremja e kesaj dite do jete mundesia perfekte jo vetem per tu relaksuar ne nje banje me uje te nxehte e plot shkume, por edhe per te lexuar dicka interesante qe do e beje te tresi mendjen nga perditshmeria e te humbasi ne fantazi e imagjinate. Pervecse nje shoqe shume e afert e e vjeter imja, ajo eshte edhe nje fanse e shkrimeve te mia, e me permend disi planin e saj per te lexuar nje prej tyre e nese te me japi sugjerime duke e krahasuar me lexime te tjera e eksperienca reale te saj...

Pervec saj, edhe une kam pase nje jave e dite te gjate; kam vendose te provoj freelancing dhe sot kisha biseden e pare me klienten e pare potenciale e takimi online na mori gjysmen e nates – sapo mbaroi. Nuk dua as une te zgjatem dhe me Giselden, sic themi “naten e mire” e ndahemi nga video-thirrja, ajo ngrihet avash nga tavolina ku ka laptopin me mendjen se une do i bej disconnect thirrjes, e fillon te pergatise mbremjen e saj shlodhese prej nje vajze trup e sybukur qe aq sa eshte e nxehte nga pamja jashtme, ashtu eshte edhe perbrenda ne cdo ore te dites; e qeshur, pozitive, dhe e eksituar per cmenduri! Une kam mbylle kameran time por ajo jo te sajen, duket gjithcka – e gjithje dhoma e saj, korridori i ngushte fiks perballe laptopit e dera e tualetit ne anen tjeter... Ndihej sikur po shoh BigBrother, ku mund te shoh e degjoj cdo tingull e levizje ne anonimitet te plote, por jo te flas, apo te prek...

Me tu siguruar se dera kryesore eshte e mbyllur mire e se ajo eshte komplet e vetme larg njerezve e pergjegjesive kete mbremje, merr

iPhone-in qe e kishte siper tavolines tek laptopi e nis te behet gati. Nuk i pritet te filloje te zhveshi rrobat e holla pasi ka zgjidhe kordelen e ka leshuar floket e gjata me unaza... Une ndihem kaq mire duke e pare, duke i pare trupin e bute me lekuren e lemuar qe i shkelqen ne dritat e vogla e te zbehta te dhomes se ndenjes. E mua me kalon cdo skene ne mendje, cdo skene e jona e cdo prekjeje gjate gati nje jete qe njihemi.

Teksa ajo ecen e zhveshur drejt vaskes qe do ta mbushi plot me uje e shkume pasi ka marre me vete nje shishe vere Pinot dhe sigurisht, iPhone-in e saj te bardhe ku do lexoje shkrimet e mia e te tjera - une e kaloj pamjen ne monitorin e dyte 23palesh - dua ta shoh ne detaje, ne imtesi, dua te shijoj cdo levizje te sajen e skena ngjan me nje sezon nudo photoshoot-ing te Catherine Zeta-Jones.

Giselda kthehet ne tualet, mbush nje gjysem gote nga vera e pasur e kuqe e e merr me vete dhe iPhone-i qe qendron ne nje tavoline te vogel krej ngjitur me vasken. Rreshqet brenda ujit te qe po ngrohet me shume, rreshket nen filluskat e fryra dhe psheretin! Oh Zot, hyjnore! Nje buzeqeshje kenaqesie i formohet ne buzet e fryra e ajo mbeshtet koken ne jastekun e vaskes. Pas disa momenteve shlodhes, zgjat doren e merr goten e saj qe po e pret e ndezur, kalon nje gllenjke me ujin e ngrohte me shkume qe i perkellel trupin... Me iPhone-in ne dore, mbeshtet koken tek jasteku serish; e mendon, bashke me mua qe po e spiunoj nga ekrani, "a ka kenaqesi me te madhe?"

Sapo merr iPhone-in, navigon ne nje nga shkrimet e mia ku rrefehet takimi jone i fundit qe fillon ne nje menyre krejt rastesore e te paimagjinueshme e perfundon ne cmnduri totale. Duke lexuar e kujtuar prekjet e fjalet tona, me goten e veres neper gishta, gjithcka fillon te kete efekt tek ajo. Pozat erotike e ofshamat qe si ka harruar akoma qe nga ajo dite, po i stimulojne thelle mendjen e sigurisht trupi fillon ti reagoje nga gjithcka. Thithkat po i behen me te forta e te

thekura e ndien ngrohtesi zgjimi mes kembeve... Ndoshta kjo nuk ishte ca kishte planifikuar, po ca tjetër mund të ndodhi me një femër të cmendur e të pangopur në shtrat sic është ajo?!

Vazhdon të lexojë, sikur po perpiqet të injorojë zgjimin që i ka pushtuar trupin, por ndjesia therrese brenda saj është kaq e pameshirshme e ajo fillon ndoshta si pa vetedije të ferkojë gjoksin e madh me doren tjetër të lirë. Nuk u desh shumë që po ajo dorë të shkojë me poshtë mes kofshëve të hapura fort të mbuluara me uje deri në gjunjë. Oh Zot, tashmë nuk ngjyhet vetëm me ujin e ngrohtë e me shkumë të vaskes...

Ferkon ngadale buzët e i largon me shumë kujdes, e prek me gjithë ndjesinë klitin e saj kaq të butë e aq sensitiv. E shtrin njerën këmbe mbi cepin e vaskes, duke lënë me shumë hapesirë për gishtat që ti shkojnë me lehtë përbrenda... Duke rreshqitur dy gishta brenda saj, fillon të masturbohet ngadale si përgjigje ndaj tregimit që po lexon.

Sic shkon fjalë me fjalë, imagjinata e saj shpërthen me shumë e konsumohet e tëra nga fantazitë e saja sensacionale. Trupi po i merr flakë, [dhe e le sipër tavolines së vogël iPhone-in]; tregimin mund ta vazhdojë me vone, kaq duhej – se tani ka nevojë për duart e saja të buta. Kthehet të luajë me thithkat edhe me shumë, ti rrokullasi mes gishtit të mesëm e gishtit tregues, duke i terhequr e pickuar derisa fillojnë të dhimbin në kenaqesi.

Nderkohe, ngre lart ijet e fillon të shtyjë fort me gishta, duke dashur ti fusi sa më thellë brenda aty ku buron terbimi në ndjesi shpimi të njemije gjilperave. Oh Zot, kjo është! Gishtat ia plotësojnë krejt të carën e saj intime, duke i dhënë një ndjesi kenaqesie e aq plotësie që nuk përshkruhet me fjalë. Është ndjesia që ajo dëshiron, ofshamat e vogla të pafajshme nisin të shnderrohen në gjemime të mëdha; është kaq afër...

Harron gjithçka, etikën apo tabutë, dhe me shoshen e dushit sipër

buzeve e presionin e ujit, tek penetrohet me gishta shpejt e eger, nje orgazem e cmendur fillot ti rrokulliset nga perbrenda e shperthen si nje rrufe! Oh Zot; kjo eshte skena me e nxehte qe kam pare ne ekran! Ofshamat e saj te terbuara mbushin jo vetem dhomen e saj por edhe timen, permes bokseve stereo A4Tech qe i kisha akoma te konektuara...

Me dridhje neper trup e rrahje te forta zemre, mbyll syte e fillon te leshoje zjarrin qe ka perbrenda ne pritje per tiu qetesuar trupi... Nderkohe qe une e ndjek me interes ne ekranin e mall, ajo qetesohet mjaftueshem, shkund floket e ngrihet avash te dali nga vaska. Gjunjat i dridhen, por me te qeshura si e dehur, del nga tualeti e sic niset per nga dhoma gjumit, ve re qe Skype eshte akoma e konektuar dhe kamera e saj e hapur...

- ð³/₄Åi?!, me pyet nese jam akoma i lidhur...
- Po vajze e vogel!, i pergjigjem ne mikrofon por kameran e kam te mbyllur...
- A don edhe pak Erik?
- Po zemer...! Dua te te shoh si kenaqesh...

Ajo vetem buzeqesh ne djallezi, e ne te mbaruar une fjalet, merr laptopin nga tavolina e drejtohet per ne dhomen e gjumit; e vendos ne cep te shtratit e sic merr serish celularin, shtrihet ne shpine - duke me dhene mundesine ti skanoj krejt trupin e saj, nga poshte kembeve!

"Ludilo" (cmenduri), peshperin neper buze e taman si nje yll pornoje - pa i kthyer asnjehere syte nga kamera, vazhdon te lexoje historine tone te cmendur ne Tirane. Sa e terbuar qe eshte, nuk i duhet shume te filloje te ndihet sikur do te vije vec nga ferkimet e gjinjeve e thithkave te saj. Shtrydh fort njerin, pastaj tjetren, para se te levizi per tek thithkat e ndjeshme qe fillon ti terheqi fort, duke e bere edhe me te nxehte skenen qe po ndiqja. Ndihet kaq mire, kaq e nxehte serish, e nuk mundet te lexoje me - e ul celularin siper shtratit...

Vetem ideja qe dikush po e vezhgon me imtesi ne momentet e saja me intime, po ja terbon imagjinen e deshirat. Rreshqet doren poshte menjehere ne mes kembeve e me syte e mbyllur, humbet ne ekstazen e gishtave te saj te gjate qe po i cmenden siper pjeseve te saja me te ndjeshme. Por ajo nuk do, jo kaq shpejt serish, e di se eshte ne kamera e po mbahet per gjate. Lehte ferkon buzet perreth dhe gishtat qe i rreshqet brenda shume avash...

Gjate kesaj kohe, me doren tjeter po ledhaton cicat, i shtrengon i shtrydh fort deri ne dhimbje. Zemra fillon tiÂ rrahi me shpejt e tashme po e masturbon veten kaq unshem; nje tjeter seri ofshamash te cmendura nis te kumboje neper dhomen e saj te erretÂ gjumit. Kerkon me shume, dy gishtat qe poÂ i rreshqet eger me forceÂ nuk mjaftojne me... Nuk mund te presi nje tjeter minute... Shtie edhe gishtin tjeter brenda; eshte kaq e deshperuar, do te ndihet e plote.

I hap kembet akoma me fort, me gjere, i rrit ritmet e po e qin veten me zemerim teksa trupi i tendoset dhe me koken ne jastek, ndien tek po i vjen orgazma si nje tren ekspres nga brenda gjithe trupit te saj e ajo ne tension po e pret. E I vjen furishem dhe ajo bertet, uleret si e cmendur teksa trupi i permbytet ne orgazmen me te mire qe ka patur ndonjehere. Me gishtat e mberthyer thelle brena saj, tenton te shtrihet per tu qetesuar, duke marre fryme thelle...

Kthehet nga kamera me buzeqeshje te shpirtit neper fytyte, hap syte pak e shtrin te me tregoje doren me gishtat e bere qull, e duke llastuar buzeqeshjen,Â me pyet: "pse nuk vjen me marre pak?"

Shtëpi me qera?

28.01.2013

Qellimi i jetes nuk eshte te jesh i lumtur, por te jesh i nevojshem, i gjindshem, te sherbesh; dhe keshtu pastaj vjen lumturia.

Do dhe ca minuta te bjeri zilja, megjithate zgjohem! Zgjohem nga nje zhurme e tmerrshme e deres qe me duhet ta hap para se dikush te ma helli brenda duke trokite.

- Urdhero?!, i them me miresjellje sikur asgje ska ndodhe, sic kam dale perjashta, me floket e shpufurisura e syte e palare. "Ju ndihmoj dot?" Hap syte akoma me shume, e gjendem para tre vajzave me trup te vogel, qe rrine si te trembura poshte trupit tim te larte por duan edhe te qeshin kur me shohin qe jam vetem me mbathjet e bardha, direkt, nga krevati.

- A esht shpia jote kjo? - me pyet njera nga ato, ajo qe eshte pak me e gjate se shoqet e me e hellur, e qe qendron mes tyre si kapo me floket e verdha gjithë unaza qe i kapin fundin e shpines.

- Varet..., - i pergjigjem gjithë konfidence e me koken lart, si te jete vertete vetem imja. "Varet c'nevoje ke ti zonjushe, e edhe mund bahet imja komplet.

- Nuk eshte se pom bind taman, - reagon ajo me ftohtesi e e distancuar. - Gjithsesi, une jam Romela, dhe do filloj vitin e funit per gjuhe-letersi e kam ardhe me shoqet per shtepi me qera. Keto jane Ana dhe Klaudia, - e me shtrijne doren te trija njekohesisht.

- Mire vajza, - u pergjigjem me serioz tani qe po fillojme te njihemi duke dale taman ne teme. - Nrase doni per pak ore, jam une pronari, urdhnoni mrena. Per tan sezonin, duhet me prite zojen se mduket se ka dal. Ajo kthehet ne 7 masdite, - i them fjalën e fundit, duke shpresuar qe Romela te vije te interesohet serish...

Nuk dua ta humb kete rast, nuk mund tia fal vetes te me iku zogu qe erdhi hyri vete ne kafaz. Nis te sistemoj dhomen time, rrobat e hellura ngado, laptopin e fishet qe su gjendet fundi as fillimi e shume shpejt eshte gati gjithcka, gati per tu nise per te mbaruar punet ne zyre e per te prite me padurim oren 7 qe Romela te mi sjelli serish kacurelat e verdha... Oren 7 qe vjen kaq shpejt e me gjen gjithcka gati; dhomen e rregulluar si ditën e pare kur e kam marre dhe monitorin dytesor te laptopit ne mur me disa klipe te Majk-ut ne

sfond.

Troket serish dera, si ne mengjes; e hap me shume ngadalesi qe ajo ta kuptoje se nuk ka te beje me nje tip te lehte qe jepet shpejt pas gjerave te bukura. Te pakten, nuk jam dhene akoma.

- Oh mirmbrema... Erdhe ti?

- Sigurisht ce erdha, tka met ty me ma gjet dhomen, - me thote me te qeshur duke prite qe une te behem merak e te ndihem ne pergjegjesi, apo thjesht te mendoj se ajo eshte e kenshme.

- Nuk esht ktu pronarja, hajde ta presim mrema nese do se esht edhe ma nxehte., - i pergjigjem qetesisht duke bere me dore nga dera qe e lashe hapur e ajo ta shohi sa mikeprites e i sigurte jam.

Me shikon me habi, e pavendosur nese duhet te hyje apo jo, por pak nga nevoja e saj, pak nga deshira e saj e pak nga kerkesa ime me te kapur nga krahu - hyn brenda. Hyn brenda edhe pse jashte nuk ben aspak ftohte. Hyn brenda si te jete shtepia e saj, dhe parfumi i dhomes qe e kisha helle vetem para gjysem ore, perplaset me parfumin e saj pushtues qe se paskam degjuar me pare. "Edhe ty te pelqen kjo kenge?", me thote. "Edhe mua por nderroje, ka dy here qe mbaron e fillon prap". Te keqen e saj, sikur e kuptoi se e kam vene qellimisht. Leviz per ne cep te dhomes e hap frigoriferin; e pyes nese do te marri nje pije nga koleksioni qe kam aty apo deshiron dicka me te forte, dhe pasi suksedon se me veri ne loje duke me thene se kot po perpiqem per dicka, qeshim te dy e vendosim te pijme nga nje gote me leng luleshtrydhe nga ajo shishja e hapur ne katin e fundem.

Sa e vogel qe eshte, e embel, e bukur, dhe kaq e pafajshme... Ulemi siper krevatit tim, me gotat plastike ne duar tek presim te shohim zonjen tek kthehet ne shtepi, nga dera qe e kemi lene te hapur. "Do e dgjojme mjaftushem kur tvijn", i them, dhe ngrihem te mbyll deren. - Si ecen me shkollen?, - e pyes pa i dhene hapesire te reagoje ndaj sjelljes time.

- Mire, kam vitin e funit dhe mduhet me i dhan vetit fort. Po ti?, me

pyet.

- Une kam studju informatik, i them. - Tesh ndertoj website. E ke parasysh si funksjonon?

Perpiqet te me thote se nuk eshte aq ne brendesi, por e kuptoj para se ajo te flasi duke e pare si ngrin lart vetullat e holla e var buzet si nje vogelushe para nje pyetje te veshtire rreth kozmosit a universit qe sdi ti pergjigjet. "Mlen ta tregoj pak a shume ca baj", - i them, dhe kap mausin e laptopit tek mendoj se cfare eshte me e pershtatshme ti tregoj; nje faqe interneti qe po zhvidhoj se fundmi? Mbase eshte me mire nje nga videot erotike qe i pergatita gjate oreve te shkurtera ne zyre; per kete arsye i mora, jo? Eshte nje vajze aty, nje zeshkane me floke te shkurtera qe po qendron siper tavolines se shefit e ky ia ka shtrire kembet si dy shishe qumeshti perpara e po e puth kaq embelsisht... Romela habitet pak, e shoh me bisht te syrit si po ve lehte buzën në gaz por une nuk reagoj, pres per videon te shkoje edhe pak perpara kur shefi fillon ta puthi sekretaren, tingujt e buzeve qe vallezojne bashke degjohen neper dhome e une i vendos doren Romeles mbi kofshe per ti kerkuar ta shohim vazhdimin filmin bashke e duke e pare si nuk luan aspak - nis ta ledhatoj... Pa i ndare syte nga ekrani, e terheq nga beli me afer meje e ndersa shefi i zbulon gjoksin e fryre sekretares, une ia rreshqas doren Romeles tek gjoksi saj. Eshte kaq e bute dhe e fryre, si dy tullumbace nga numrat me te medha te lotarise qe besoj sa tashme e fitova. I afrohem avash, duke i zberthyer me kujdes bluzen dhe e puth nga krahet e supet pothuajse te zbuluara; mban ere te mire e fllad te fresket, dhe, kaq e ndrojtur... Kaq e njome!

- Pse t'na e kalojn ata?, - i peshperis me ze te vogel tek veshi, duke e ngacmuar me buze e duke i treguar zhurma epshi...

- Noshta se kan eksperienc e jo turp, - me thote me tinguj te lehte qe i dridhen ne deshire...

E rresqas doren me lart nga kofshet e ngrohta per ti gjete delikatesen e saj, feminalitetin e saj poshte mbathjeve te buta me grereza... E

ndiej te dridhet, dridhet ne frike e emocione duke mos qene e sigurte ne levizjen qe duhet te beje... Nis ta puth ne buzet e njoma duke e mbajte nga qafa e duke i ledhatuar lehte gjoksin e fryre, e me doren tjeter mes kofsheve, avash, per te filluar ta ndiej te zbutet e lageshtohet taman per te me bere qejfin...

- Nal!, me nderpret. - U ba vone, m'duhet me ike...

- Pse kaq shpejt zemer? Ne po baheshim shoke...

- Tapo vi ni dit tieter per shpine, - me thote ne nxitim sikur dikush po e pret perjashta.

- Mas ki merak, i them. - Ma len numrin se interesoem vete e t'tregoj, - vazhdoj ta qetesoj miqesisht...

Rregullohet pak ashtu, pa pasqyre, e shkruan ajo numrin tim ne celular, dhe iken, per te me lene mua ne pritje per problemin e saj...

Tre dite me vone, me bie telefoni... Eshte nje ze i ri per mua; me ngjan me nje kolege qe kam pase para disa koheve, pastaj me ngjan me nje shoqe klase ne vit te fundit te gjimnazit, pastaj nuk me ngjan me me askend kur pyet se kush ia hapi telefonin.

- Po flet me Erin, i pergjigjem pasi me pyet. Me te zotin e numrit qe thirre. Po ti kush je?

- Jam Romela, tkujtohem?

Romela Romela Romela... Oh sigurisht qe po, vajza qe para disa diteve me kishte lene porosi ti gjej shtepine me qera per te e shoqet e saja e qe une e kisha nxjerre komplet nga mendja ime e ngarkuar ne pune.

- Po po, patjeter... C'u be me ty? Humbe fare...

- Po ne kshu i kena pas fjalt. He, a ma gjete shpin?

Ne fakt jo, nuk i kam gjete shtepine dhe as nuk jam interesuar aspak per te e tani me vjen edhe turp ti kthej pergjigje. Por duhet te bej dicka, ti them dicka, jam ai djali me humor qe nuk i shpetonte asgje ate dite, i rregullt e i pergjegjshem...

- Nuk e kam harrua sigurisht, po deri tesh s'tkam siguru asgja. Por di nja dy vene qe esht mir me pa vete ti. Kur vjen ne Shkoder te flasim?

- Ne Shkoder jam, kam ardh sot. Ku je ti?

Nuk duhen shume fjale qe te leme takim. Ajo po shkon ne biblioteke te pergatitet per sezonin e ri qe fillon edhe pak dite e edhe une po shkoj te lexoj dicka; nje shkrim a nje liber a nje shenim a shenje ne buzet e studentes. Dal me vrap nga shtepia se e kam aty afer bibliotekes dhe per pak minuta e gjej ne kembe, tek dera, me disa shenime neper duar te shtrenguara pas gjoksit e nje cante shpine te vogel qe me siguri nuk ia nxente librat. Ka veshe shapka, nje kostum sportiv me tuta e ne bluzen e gjere shkruan "love me" me te kuqe dhe nje rreth flokesh te njejtën ngjyre me kostumin...

- Ela?, - i therras me te vogel nga pak distance. Nuk pergjigjet.

Romi?, - shtoj serish nga pasiguria.

- Romela, - me thote. Sic e kam taman. Ckemi?

Me ngjan vec me e bukur e me e embel se heren tjeter. Ngjyrat e hapura ne te kalter qe i mbulojne trupin nuk e lene te duket aspak e vogel sic ka moshen, por me syzet e bardha Tiffany & Co ajo transformohet ne nje pornstar qe synon te "mashtroje" audiençen. I afrohem ngadale e me shtrin doren dhe une gjoja pa e vene re afrohem, e kap nga beli e e puth ne faqe.

- Ca plani ke?, e pyes.

- Kam ardh me studiu, me thote. - Po pergatitem per sezonin qe fillon. Po ti?

- Un erdha me te tregu ty per shpin. Dalim pijm kafe e flasim?

- Pse tmos rrim aty mrena, me thote. - Flasim nderkohe si un marr dhe nji liber.

"Marr nji liber", e thote si te jete per nje pije alkolike ne nje klub nate - por eshte thjeshte nje biblioteke, nje ndertese e madhe e ftohte pa asgje tjeter pervec librave dhe absolutisht e papershtatshme per asgje. Por kaq kam, kete mundesi, keto jane kushtet dhe une duhet te vazhdoj te jem i buzeqeshur e i kenaqur nga ky takim studentesh. Hyjme brenda avash e ajo niset pak perpara meje drejt salles se

malle, drejt salles ku mund kete edhe studente te tjere e ku ne mund jemi ne qender te vemendjes.

- Pse nuk rrijm ktu? Se dhe un skam shum koh..., - i them me te embel duke bere me dore nga karriget e lirshme krejt ne hyrje te salles, nderkohe qe me doren tjeter e kam kape nga krahu.

Ulemi aty te dy dhe me vrap i bej nje skanim te plote salles nga kendi jone i veshtrimit; jemi vetem, askush nuk leviz aty afer dhe qetesia e thelle i jep kuptimin e saj te vertete bibliotekes. Rrijme te qete, te heshtur per disa sekonda; ajo ndihet disi ne siklet ndaj nje djali te panjohur qe po i qendron afer e une jam pak i heshtur e i befasuar duke e pare sa fytyre te bukur qe ka, me buzet e fryra e syte e zinj filxhan...

- Po shkolla ska fillu akoma, i them. - Ku i more projektet?

- A sduhet me ju dal punve perpara?, me pyet, me krahët qe i shtrin persiper bllokut e me nje buzeqeshje prej fitimtareje.

Eshte kaq e thjeshte dhe e padjallezuar, e embel dhe e vogel... Mi ngul syte fort si per te me thene "ta mbylla gojen". Une qendroj ashtu, pa levize perpara saj, duke e shikuar imtesisht dhe pa dhene shenja i afrohem per ta puthe; dhe e puth! E puth surprize e ia kap pak buzën me dhembë si per tia marre pak embelsi. Ajo skuqet... Ul koken e trembur e shikon anash me bisht te syrit se mos dikush e pa e do e qortoje. Afrohem edhe pak prej saj, i ledhatoj floket e shpinen, e shtrengoj prane vetes e i them ne vesh me ze te vogel "jemi vetem ne te dy". Ajo nuk ben ze, ka ngrire me koken e ulur e syte perdhë... E kap nga gusha, i prek pak buzet e njoma e ja drejtoj per tek buzet e mia; e puth lehte, e lehte me pergjigjet edhe ajo, me syte e mbydhur e duart qe i kane ngrire. Do te ndaloje, te pushoje, te me thote dicka por tashme e humbi mundesine, tashme e kam une ne dore dhe buzet e saja qe po i vallezojne ne te miat e qe avash po i dalin nga kontrolli.

- Hajde, ikim prej k'tu...

- Ku me shku?, me pyet me ze te vaket...

E marr nga dora, dhe pa i dhene shume shpjegime, kalojme nga

“Trendafili i Bardhe”, perpara shkolles time, perpara shkolles se saj, e per pak hapa jemi tek dhoma ime, si para ca diteve...

E mbyll deren nga brenda dhe e shtyj fort vogelushen e hell ne krevat... I leshohem me terbim per ta mbuluar me puthje e me thithje, ndersa duart me shetisin siper trupit saj duke heqe cdo rrobe qe me pengon ta kem ashtu sic e dua. Si pa e kuptuar, ajo gjindet komplet e zhveshur vetem ne mbathjet e pambuk'ta te bardha, e pambrojtur, e shtrire ne krevatin tim te triumfit. E kthej permbyes, i vendos duart mbi supe dhe cdo tentative e saj per te levize eshte e kote... Buzet e mia fillojne ti pershkojne lekuren nga qafa, shpatullat, shpina... Me kujdes e embelsi pergjate kurrizit deri tek mollaqet. Eshte kaq e njome, e bute, e e paster... E puth, e ndiej, e bej te kuptoje dhe e bind se une jam aty per te sot, e se ajo eshte ne krevatin tim per te qene e llastuar, e deshiruar... I gjej te caren e skuqur e nis tia pershkoj me gjuhe; eshte kaq e embel, mban arome te mire dhe fale puthjeve e ledhatimeve te mia, ajo behet gati kaq shpejt - ashtu sic jam bere edhe une. Zberthej ngadale zinxhirin, ajo e degjon zhurmen dhe ashtu - me te qeshurat e saj te pafajesie, ia rreshqas fort brenda... Thelle! Gjemimi i saj eshte si nje “jepi” per mua; nis ta penetroj furishem me duart siper belit te saj fillimisht, derisa e kap nga pas nga krahet, i mbyll gojen me doren tjeter, dhe e pompoj fort e prish aty - pa e lene te bertasi!

Shoqe e gjimnazit

03.04.2013

Miqesia i lidh njerezit si deget e nje peme, sado shkojne ne drejtime te ndryshme, ata mbesin ne te njejtat rrenje.

Elisa, është një vajze e thjeshtë në shpirt e në zëmër por edhe shumë “e komplikuar” në mendimet e saja rreth gjithçkaje ndodh çdo ditë – mendja e saj është si një makineri kompjuterike që shpërthen në ide e në cmenduri sa herë bisedojmë për gjërat tona që s’ia rrefejmë askujt tjetër. Ajo është ndryshe nga shoqet e tjera; kur i flas, shpeshëherë dyshoj në mos më ka përgjuar nga aty shumë e përfshirë sa është në gjërat e mia. Kurrë nuk kam nevojë të mendohem dy herë apo të flas dy herë se ajo e ka lexuar çka ka në shpirtin tim akoma pa e nxjerre fjalën nga buza apo nga tastiera e telefonit. Sepse edhe shkruajmë shpesh, shumë shpesh, çdo natë gati çdo orë.

Elisa, nuk ka vetëm keto cilesi që e bëjnë ndryshe nga të tjerat; por është edhe luku i saj, floket e verdha rreze dielli të prera shkurt sa për pak i arrijnë supet e sytë e zëza që i buzëqeshin në çdo natyrë deri edhe naten në gjumë e më prerjen e bukur të buzëve që i rrethojnë gojën e vogël që flet vërtet embelsi.

Elisa, në fakt, ka qenë pothuajse e panjohur për mua. Kemi qenë bashkë në shkollë por në klasa paralele e shoqëri të ndarë, e nuk takoheshim gati kurrë as gjatë pushimeve e hera e vetme që u takuam bashkë jashtë sezonit të shkolles ishte në aksidentin tim kur isha gati i paaftë edhe për ta përqafuar e për t’i treguar më gjeste sa për zëmër e kisha. Pastaj jetet tona moren drejtime të tjera; se ajo u largua më burrin e saj jashtë shqiperisë në kontinent tjetër ku koha dhe oraret nuk na përputheshin më.

Elisa më tregon në një mesazh gjatë një bisede në Telegram se do vijë të vizitojë prinderit të cilët në fakt janë shumë larg shkodrës por kjo s’do ishte një pengesë për të që të takojë mikun e saj më të mirë. Dhe ashtu ndodh, sic e kishim dëshirën; vjen në shqiperi gjatë festave të fundvitit dhe më surprizon në një mëngjes të ftohtë duke më telefonuar nga një numër i panjohur për të më thënë se po vjen në shkodër. Nuk kam ike në zyrë akoma atë mëngjes – ben ftohtë, ngricë e rreshqitje, e pse të mos e pijmë bashkë kafën e mëngjesit? Sa hyn

ne qytet, merr nje taksi per deri tek universiteti...

Po e pres aty... Po e pres aty, me ankth e me dridhje nga te ftohtit e nga emocionet bashke, derisa e shoh te zbresi... Zot sa bukur qe eshte veshe; cizmet e larta, dorezat e pambuketa, kapuci, dhe palltoja, te kombinuara se bashku ne nje ngjyre gri te erret; syze te medha te zeza qe gati i mbulojne fytyren dhe nje cante dore te markes Trussardi. I hap krahët qe ti terheq vemendjen – ajo me sheh, buzeqesh duke bertite “hej” e gezuar, dhe afrohet me krahët e mi qe kur mbyllen e shtrengojne fort e e bejne te ndihet e vogel ne gjoksin tim...

– Oh Zooot, sa m’ka marr malli, – me thote duke me preke faqet e qafen e floket e sikur nuk i besohet qe po me sheh serish. – A din sa keq ke ken kur tkam pa heren e funit?

– E di zemer, – i them me gjysem zeri teksa per nje moment me kujtohet gjithcka. – Hajde se duhet jesh lodhe, i them, a don me pi dicka t’nxeht apo ikim e qetsona mrena?

Pa thene asgje por vetem duke u pare thelle ne sy, kuptohemi se kemi nevoje per pak qetesi e privatesi ne kete dite tmerresisht te ftohte e se takimi jone eshte aq i ngrohte e intim sa qofte edhe nje kamarier qe na pyet ca do marrim – do na shqetesonte. Ecim me hapa te shpejte e per tre minuta jemi brenda persiper sobes qe e lashe qellimisht te ndezur. Dhoma eshte bere e ngrohte dhe aty kam te shtruar nje batanije te bute se shpeshhere kur jam vetem – ulem ne dysheme e shkruaj me i qete. Elisa heq pallton, cizmet dorezat, e ulet prane meje e prane sobes. Kemi kaq kohe larg, e kaq shume gjera per te rrefyer sa nuk dijmë nga tia fillojme por vetem shikohemi ne sy, buzeqeshim, shikohemi prape e buzeqeshim prape derisa ajo mbeshtet koken tek une.

– Ueeee, sa koh’ ka kalua. Sma kite marr menja se po arri me te takua kyt her.

– As mua, i them. Ishte gjithcka supriz kur m’erdhe. Pa he, m’trego per ty, m’trego gjithcka... Si je si shkon si kalon atje?

Ajo nis te me tregojë gjithcka, që nga dita e pare e martesës, ikja, puna që ben në kuzhinë, kurset e shoqëria e gjere që ka krijuar e gjithcka tjetër... Une e degjoj me vemendje, me kenaqësi e kureshtje... Në cdo fjalë që shkon në fjalitë e saja, ajo vetëm vjen me afër meje sikur ka nevojë a dëshirë të më ndiejë me afër saj e edhe une ashtu ndihem. Në jemi shumë shokë, dijmë gjithcka për njeri-tjetrin e ndihemi sikur kemi krejt jetet tona që njihemi. Për një moment e ndërpret rrefimin e më kërkon të shtrij kembet që të mund ta mbështeti kokën mbi kofshet e mia. Ndihet e lodhur, sa nga rruga, sa nga koha e ftohtë, e sa nga gjithcka po ndodh në jetën e saj apo peripecitë e vendit të huaj, e njerezve të huaj, e martesës, e të gjithckaje tjetër... Nderkohe që e mbaj në preher, e shoh në sy e në buzë duke më treguar gjërat e saja më duart tona që ndonjëherë padashje preken teksa ngrohemi tek soba, dhe në mendje fillojnë të më trokasën mendime të tjera... Mendime jo aq të pastra sa ajo vete, sa ciltërsia e saj apo konsiderata e fortë që ka për mua... Po perpiqem vertetë të degjoj në gjithcka më thotë por e kam të pamundur të shuaj fantazitë teksa e shoh sa butë e leviz gojën, kaq afër, në preherin tim, dhe për një moment nis të shetis gishtat nga faqja e ndalëm tek buzët e buta. E prek pak, tashmë i kam duart e ngrohta e filloj të ndiej për ajo menjëherë pushon së foluri. Hap fort sytë dhe nuk e kupton çka po bëj. Qendrojmë për një minut ashtu, dhe papritur ngrihet më vrull; kthehet kembekryq përpara sobës dhe më sheh më egersi.

– Çka po bën?, më pyet më një zë të fortë autoritar gati për të më gjykuar a dënuar. Sytë i shkelqejnë por kjo sdo të thotë asgjë – ajo ashtu është gjithmone.

– Çka po bën Eri?, më pyet serish. Oh tani e ka seriozisht, tani vertetë duhet të shpjegohej. Ndoshta po e prish shoqërinë. Por nuk dua. Ose dua. Dua dicka tjetër. A nuk është akoma shoqëri? Jam disi konfuz për ajo e do një shpjegim.

– Po baj at si kam pas gjithmonë n'ëmje, i them. Tashmë ndihem mirë, ndihem i relaksuar dhe ska rendesi si do reagojë – une bera çka duhej.

Ajo shtanget! Nuk thote asgje, vetem shtanget. Kthen koken nga dera e mbyllur per te mos bere asnje levizje tjeter per gati dy minuta. Une po e pres aty, perballe saj kembekryq, prane sobes. Sado mire qe e njoh, nuk di cduhet te pres prej saj. Kthehet prej meje me gjithë bukurine e syve te saj tashme pakez te perlotur, vendos doren e saj siper times e me thote: “Por une te kam shok ty...”. Rretulloj krahun, i shtrengoj doren qe e ka siper times dhe i pergjigjem duke e pare nga shpirti: “Edhe une te kam shoqe ty”... Ia kap te dy duart me te miat, ia marr ne preherin tim... Ajo i mbyll syte ngadale per nje moment, jo per ta pare sa e bukur eshte por si per te me dhene leje te bej gjithcka qe mua me duket e drejte... Afrohem ngadale, dhe ashtu sic i ka syte e mbyllur, i puth buzet e ngrohta qe pervecse i shkelqejne nga natyra, tashme po i dridhen edhe nga frika e emocioni njekohesisht... Sa te mira i ka, shija e saj me ben te harroj gjithcka tjeter ne kete moment, te mos kem asnje frike por vec siguri se po bej ate ca duhet e qe kurre sdo pendohe mi. Ajo i pergjigjet puthjes time me kaq delikatese e sinqeritet, sa i leshon duart nga te miat e mi hedh rreth qafes, duke me terheq me shume rreth vetes... Ngadale bashkojme gjuhet, me duart qe nisin te na shetisin neper trup...

Eshte kaq qetesi, dhome eshte bere kaq e ngrohte e asaj i shtohet edhe nxehtesi e trupave tane qe po nis te buroje nga brenda... Pa nderprere puthjet, nisim te prekim trupat e njeri-tjetrit perposhte bluzave; jemi kaq te ngrohte te dy... E shtyj ngadale me puthje, e perkul avash derisa e shtrij poshte komplet, siper batanijes se bute aty ne dysHEME... Nis ta puth nga buzet e gusha e nderkohe qe ajo po e ndien kenaqesine kudo neper venat e saj, i kaloj duart perposhte bluzes se saj dhe i zberthej sutjenat e pa e lene te perqendrohet aty, ia terheq perjashta... I ngre me kujdes bluzen dhe per pak jam siper saj, siper gjoksit te saj te zbuluar nga guximi im. I ferktoj buzet ne thithkat e saja duke e ngacmuar lehte me gjuhe per te pare sa shume i pelqen ca po ndodh me te dy. Ndihet mire dhe e sigurve me mua, me mikun e saj me te mire qe e deshiron prej kaq shume kohe. “Kam

nevoj per ty", peshperin. "T' dua mrena meje [fort]."

Rreshqas ti zberthej xhinset e teksa ia terheq poshte avash, e shoh si skuqet e sa ndihet ne siklet por une sdo ndryshoj asgje ne planet e mia...

Paskam harruar laptopin

15.04.2013

A do dije komshija te mbaje vendin e saj?

Qe pas shkrimit te pare rreth saj, dhe pas lidhjes publike ne Facebook ku disa dhjetra miq tane e komentuan, mesazhet per Romelen kane gene te shumta, qe nga pergezimet per guximin e te dalurit publikisht dhe kerkesat per njohje. Dhe une po mendoja rreth casteve te kaluara me te, e po mendoja, per kenagesine dhe egon time, pse te mos rrefej nje tjetër ngjarje, me sakte, takimin tone te dyte te dashurise, gati para nje viti, kur jetonim ne te njejten ndertese por me celes dhome tjetër...

Ne ate kohe, Romela vazhdonte vitin e fundit te letersise dhe pasditeve, kur kthehesha ne shtepi nga puna, ajo ishte gjithmone aty, ne shkalle ose ne sallon, me nje liber ne dore a me tharesen e flokeve sa kishte dale nga dushi, se bente dush, mendoj, cdo pasdite. Ne kalonim kohe bashke, dhe ne heshtje, kishim vendose qe pas takimit tone te pare qe ishte sa magjik aq edhe i piset e i shthurur, ta merrnim gjithcka me qete, me bisede, duke u njohur pagesisht paresisht nga ajo ca kemi ne mendje.

Ndodh nje dite, qe vij ne shtepi te marr laptopin per ca te dhena pune qe i kisha harruar qe heret e e gjej ate, Romelen, me nje fletore ne dore qe sec po shkruante, ndoshta per shkolle, po c'rendesi kishte.... Ngjante kaq e bukur aty mbeshtetur ne parmaket e erret me tutat e gjera e bluzen gri te leshuar poshte deri ne gjunje, duke e dhene liri ne shfaqjen e formave te saj te vogla por me kujdes te vizatuara.

Une kam qene gjithmone ashtu, djali qe nuk e vret mendjen per vajzat por shkon gjithmone pas atyre te bukurave me mendjen tek seksi e cmenduria; kam qene gjithmone ai qe flet shume me siguri e vetebesim dhe lehte mund ta conte vajzen ne nje vendim te gabuar. Por me Romelen filloi nje ndjesi tjetër – ajo ishte e vogel, e pafajshme, dhe une nisa te ndjehem krenar kur ajo ndaloj se degjuari thashethemet e te kaluares time e Facebook-u apo blogu im thjesht si bente pershtypje me...

- Cpo ben aty?, e pyes. - Pse ske ndenje ne shkolle me lexu atje?

- Nuk kam shku hala per sot, me thote, u cova vone e pashe se kan ik tan, vendosa te rri e vetme ne shtepi.

I afrohem prane ngadale e i ve doren rreth belit duke zgjate koken siper librit te saj por syte me ndalen ne cicat rrumbullake me majat e forta gadi duke i shkyer bluzen. Nuk e di ca ka ne liber e ajo e kupton direkt ku syte e mi u stepen kur dora fillon te me rreshqasi poshte siper mollaqeve te saj... Duke e ferkuar si pa vemendje e duke i thene sa e bukur dot sot ne rrezet e bardha te diellit e me ajrin e fresket, ajo e kupton mire ca po sillet mendjen time teksa ndien prekjet e duarve te mia te unshme e ve re format qe po fillojne te me marrin trajte mes kembeve.

- A po e sheh librin?, me pyet. - ca po menon?

- Oh asgja, i them, - tu menu sikur tmi bishe mrena keto cicat e bukura, pfff, gjana si vec naj vajz dreqe i ban...

- E un nuk jam dreqe, e?, - me pyet duke qeshe, si per te me lene te kuptoj se dhe ajo po mendon te njejten gje.

Me njerën dore siper bythes rrumbullake, gjej me vrap celesat e me doren tjetër e rrotullohem pak për të hapë derën. Ajo e mbyll librin pa bere zhurme e me ndjek me hap ngadale. Se kisha idene se ku po e coja prapë veten, por as ajo; e kuptova mire se ajo nuk është një vajzë e vogël shkolle që meson vec libra por një princeshë seksi me delikatesën e embelsinë e saj - mua me mbetet vetëm ta zbuloj këtë.

Hy brenda në dhomë, e i bëj pak hapësirë të kalojë edhe ajo. Nuk ndihet në siklet, ndoshta ngaqë nuk është e para herë që vjen në këtë dhomë e une vec mbeshtetem në dërrë tek ia shijoj hapat e lehtë që vijne si në pasarele. Mua më ngjan gjithcka magjike, ky mish i bardhë i embël që po vjen serish në kafaz. Ajo zgjat doren e merr pak nga konjaku që kam lënë sipër tavolines...

- A nuk është e fortë kjo?

- Është pak, i them. - Por kam gjëra tjera në frigorifer, ca ke qejf të të shërbej?

Ajo vetem buzëqesh sikur nenkupton “hajde, te mos bejme me rolin e budallenjeve, por te bejme ate cka po presim te dy”. Ajo e di mire per ca erdhem e ca po presim – me leshohet ne qafe, me shtrengon e me puth kudo ne fytyre sikur sme ka pare prej viteve, me gjuhen e saj qe ma con deri ne fyt. Oh, ajo eshte kaq e vogel por, kaq e zonja... Me shtyn me hell ne krevat, duket se gjithcka e ka fute ne mendje qe nga hera jone e fundit kur i rrefeva deshirat e mia, e me kalon siper, si ne gjimnastike, e bluza i fryhet per cicat te me arrijne buzet e mia qe mi kishte bere qull... Tendoj ta ferktoj nga kofshet, vithet, tia hell duart rreth trupit por jo per gjate; ajo e ndryshon komplet skenen e i jep nje tjeter kuptim kur me shtrian duart per se gjeri ne krevat e me le plot habi e kuriozitet tek niset te rreshqasi persiper meje, poshte, avash, deri tek katrama e rripit...

– Oh, sa e malle kenka..., thote me te qeshur, sikur e ka fjalen diku tjeter...

– Mhm, ja bej une – si gjithcka tjeter afer saj...

Por ajo e ka kuptuar tashme, jo me kot po i jep poshte zinxhirit me duart qe i dridhen pak, e nis te me zbertheje edhe rripin... Per nje moment ngre syte drejt te mive e ne te pare se jam i habitur dhe i surprizuar prej saj, ajo qesh me ze, me shtrin doren deri tek thithkat e duke me ngacmuar pak me gishta;

– Hajde, mos ki frike, kam pa dy filma...

dhe rreshqet doren tjeter brenda... Une kam ardhe ne formen me te mire, e me buzëqeshje te shpirtit duke me pare, nis te me sodisi pak e pastaj te me puthi... Une e di se ajo eshte pak e frikesuar, eshte edhe konfuze, por deshira e saj eshte shume me e malle se ndroja, aq sa goja i hapet ndoshta pa vemendje e me merr brenda me kaq pasion, aq sa mundet. Nis te punoje ngadale, te pershtatet me dicka kaq te re ne eksperiencat e saja e une smund i ndaj syte asnje sekonde, kaq e bukur duket me buzet e kuqe te njoma rreth kupes qe e fitoi sot me merite.

Pasi me mban te dorezuar per nje cope te mire kohe e me ben nje

gojore gati ne te marre te frymes, ngrihem pak, e i peshperis se dua ti mesoj dicka; ja kthej koken pak prapa e nis ta shtyj me fort, deri ne fyt, e ajo dridhet ne kenagesi e gati nis te me shkrihet ne duar nga emocioni. Here pas here i jap mundesi te mbushet me fryme, e nen komando te duarve te mia cdo levizje e saja eshte kaq perfekte, kaq ne sinkron, e asaj nuk po i mungon as mjafton asgje ne eksperiencen e saj te pare. Ajo vec perpiqet te lutet te mos ndaloj, perpiqet te me shpjegoje sa shume ka prite gjithmone te me kete thelle brenda trupit te saj e kete ma shpjegon me ofshama se gojen e ka kaq te zene per te thene nje fjale.

Romela eshte kaq e nxehte, ja deshiroj trupin cdo sekonde e sot e kam timen si asnjehere me pare; me eksiton kaq shume e e ndiej se po vij shpejt ne ate pozicion - sa me duhet te terhiqem, ta marr Romelen ne duar a ta ul si zonjushe aty, ne kolltukun qe e kam ne llome afer shtratit. I zbres poshte me te shpejte tutat e gjera e ajo sme pengon aspak vec tenton te me drejtoje koken aty ku te dy e kemi mendjen. Nuk e di ne ka nevojë, ajo eshte bere qull tashme por une nuk mund te mos e shijoj pak, me buze, me gjuhe, thelle, ashtu si edhe pak me pare, derisa ajo nis te kerkoje dicka tjeter. Me kap per qafe, per flokesh, me terheq lart - zemra e vogel, ajo eshte kaq e bute e kaq e ngushte por tashme e kemi mesuar te dy sa shume na shijon kjo mosperputhshmeri qe zgjat vec ne prekjen e pare... Rreshqas lehte brenda saj, ndersa ajo me lidh kembet rreth belit e ne krahe me shtrengon si ta kete marre malli. Nis te gjemoje me cdo levizje timen brenda saj, cdo here e me embel, e cdo here e me shume, dhe qafa nis te me djersitet prej frymemarrjeve te saja si ne agoni...

- Oh Zot! U cmena, me peshperit ne vesh. - Je tu me myt mar djal...

- Prit zemer, rri dhe pak me mua, - i them me te qeshur, dhe e kap nga shpina, pa ja nderruar pozicionin e pa dale prej saj, dhe e zbres siper krevatit.

Pasi e penetroj edhe pak te shtrire, te lidhur prej duarsh, ajo nis te dridhet, te levizi fort me kembe e duar e une nuk mund te dorezohem

vec e kap serish nga qafa e terheq prej meje, duke ja shtuar
kenaqesine asaj edhe mua... Ajo me shtyn, me bertet, me gjuan, po
une e shtrengoj fort, sme intereson me ca kerkon ajo sepse eshte ne
territorin tim tashme... E shtri serish siper krevatit, i terheq koken aq
sa une te shkoj lirshem edhe nje here brenda gojes saj te vogel e me
gishtat e mi te gjate prej artisti, hy brenda saj e nis te leviz shpejt, aq
shpejt sa frymemarrjet tona te cmendura, as shpejt sa rrahjet e
zemrave tona ne ekstaze, aq shpejt sa gjuha e saj rreth meje aty ku e
ndiej me fort se gjithcka, derisa vijme te dy aty siper shtratit tim,
duke bertite nga kenaqesia, e duke qeshe nga marrezia, me faqet e
skuqura sa nga temperatura aq edhe nga turpi...

Pasi pushojme pak une siper saj e ajo siper krevatit tim, duke puthe
lehte buzet e duke treguar sa te cmendur qe jemi, ngrihemi e behemi
ngadale, pijme nje leng dardhe qe e kam ne frigorifer - pervec
konjakut, e vazhdojme planet e diteve tona normale, punen dhe
studimet...

Klient me fat!

19.05.2013

Ti smund te duash nje lozonjar e te mos ja paguash cmimin e tij.

Mariani është një shoku im, qëkur ishte klienti im dhe une kam punuar shumë here për hotelin e tij; website, kartvizita, broshura e promovime online për t'i sjellë kliente e pushues të huaj deri jashtë europës. Dhe ai e di se, si dikush që punon online gjithë kohës, kam njohuri të përgjithshme në elektronike edhe jashtë profesionit tim e c'është e vërtetë s'më ka kursyer aspak sa here ka pasë nevojë, por edhe s'më ka lënë me ankësë – është kavalier dhe shumë miqësor, korrekt, dhe e kupton shumë mirë përgjegjësinë time. Madje edhe për një javë më pati lënë një sms që më kërkon të shkoj nga shtëpia e tij të shoh një IPTV që i kishte dale jashtë funksioni e djemtë e shërbimit s'ja kishin marrë përsipër jashtë garancie e e kishte menduar t'i jepte një dorë timen për se ta hidhte në kosh. Une e kam pasë lënë në harresë mesazhin e tij dhe e rilexova vërtetë, pra pas ca ditësh, fiks kur po nisesha për të bërë një pagesë që për kohëzgjatje, dyqani ndodhet afër shtëpisë së tij pak mëtej larg qendrës.

Në fakt s'kam qenë tek shtëpia e tij ndonjëherë por më ka pasë treguar vetë ai; ka një shtëpi me dy kate në periferi, të mbuluar me pemë e mure të larta nga ku nuk hyn dot natën as ditën – pa çelës. Shkoj aty, i bie ziles portës së jashtme e pres jo shumë minuta për të më hapë derën nga brenda dikush, ndonjë familjar i tij më siguri. Hy në oborrë avash duke veshtruar cepat e oborrit, mos kot ka ndonjë qen të eger a pitbull që nganjëherë i kanë qejf keta të qytetit, por oborri është bosh – s'ka as makinë në parkingun e hapur e s'ka. asnjë lëvizje. Shtëpia është kaq e zakonshme për një vilë të madhe, por e këndshme për dy veta që janë ata – një dhjetë mëtej larg portës, afër derës kryesore, janë shkallët e metalit për t'u ngjitur në katin tjetër nëderkohe i gjithë oborri rrethohet me pemë e bar. Duke parë aty në oborrë sa bukur që e kanë punuar rrethimin e kivit që janë bërë kokrra të mëdha aty afër murit gati për t'u keputë, më shpërqendron dikush që thërrret nga një distancë e vogël që as e di tëmën ca po thotë se se kam as mendjen.

Duhet të jete nusja e tij. Ose e motra. Une nuk e njoh dhe nuk mbaj

mend ta kem pare dhe ska dyshim qe se kam pare se do e mbaja mend me siguri; nese jo per shkak te kembeve te gjata qe nis tia admiroj sa e shoh nga poshte shkalleve nga oborri, e nese jo as per shkak te belit te holle a per shkak flokeve te erreta me onde qe I shpufuriten pak fale eres qe fryn e lehte se ajo ka dale krejt ne sfond, atehere fale gotes se verdhe argjend qe mban ne duar, ve bast, qe eshte vere e bardhe ne goten e gjate me bisht. I zbret shkallet ngadale duke iu shmange kontaktit tim me sy, dhe me afrohet fare prane, e me shtrin doren te me pershendes.

- Ckemi, si ja kalon?, - me drejtohet ne thjeshtesi per te hape biseden. - Mariani nuk esht ktu. A kishe naj gja?

- Me ka thirre Mariani, I them ne siklet - se di taman pse po erdha thash ta takoj, - I them duke u shfajesuar, ne frike per qellimet e mia te mos me keqintepretohen nga ajo a nga dikush tjeter qe ndoshta po na sheh nga brenda a nga dritarja.

- Prit pak, me thote, dhe merr nje pamje buzeqeshje ne fytyre. Ngjan akoma me e bukur kur buzeqesh, duket e pafajshme dhe e sigurte ne pafajesine e saj. - Ti je shoku i Marianit, me thote, - kam ken dhe un ate dite kur keni pi kafe te kufini por un kam ndenje ne makin se kam ken pak e smure.

- Ah, po, i them - po e kuptoj pse e la kafen ne gjyse ai...

- A ke ardh per pune?, me pyet prere.

- Hmm, po, po ti pse ke ardhe?, i pergjigjem , e nis te qesh sikur jemi miq.

- Une kam ardh se jam nusja, me thote, dhe nis te qeshi edhe ajo.

- E cpune ka nusja ketu, e pyes me shaka, ca ban nusja ketu vetem ne gjith' ket shpi?

- Punet e shtepise, me thote, duke u shfajesuar edhe pse faj ska. Punet e shtepise dhe femije, haha.

- Kush ben femije?, - habitem une duke e pare se e re e paprekur eshte. Ti?!

- Ufaaa, nje vajze si yll, me thote, dhe ngre koken lart sikur ndihet krenare.

- Ska dyshim, i them une ne kompliment jo vec per ti bere qejfin. - Si te mos jete yll vajza me mamin si mise, vazhdoj une ne komplimentet e mia jo dhe aq te pasura.

Ajo buzeqesh ne kenaqesi, dhe sa nis te me thote dicka qe duket se do te ma ndryshoje temen per shkak te tonit te saj, e ripyes:

- Kaq e re?

- Per ca kaq e re?, ma kthen me pyetje, se sikur se kupton.

- Kaq e re dhe ke nje vajze?

Ajo sikur skuqet, nuk flet asgje per pak, pastaj ngre koken nga ana tjeter e me thote:

- Pse e re? Jam 25.

- Normal qe je e re, I them une. Shikoje vedin, dukesh si me ken vajza jeme. Un jam me i mall e as te dashur skam pas kurre.

- Pse sa je ti qe ban kaq habi, me pyet duke buzeqesh prape, sikur i iku edhe turpi. Sa je ti, 50?

- A dukem 50?! Me shiko ma mire. I pergjigjem duke ju afruar si pa te keq, qe ajo te mund te me shikoje vertete nga afer e te ma kuptoje gjatesine e moshes.

Ajo trembet.. Trembet sikur ca te jem a ca po dua te bej dhe spostohet pak nga mbrapa. Ndoshta dikush eshte perjashta tek dera e oborrit se mbase e kam lene hape a dikush eshte lart tek dhoma ku ajo doli a nje familjar a i shoqi, klienti im. Largohet prej meje e niset te hyje brenda, nga dera tjeter jo atje ku doli, duke ma bere me shenje ta ndjek se aparatura me pret aty poshte, ne katin perdhe', e une duhet ti hedh nje sy pasi per te ne fakt edhe erdha. E ndjek me sy, fillimisht pastaj me hapa, pasi me kap ne flagrance duke i vjelle shikime bytheve te medha dhe ma ben me shenje te mos e humb. Ecim nga korridori, ajo para e une pas aromes saj, dhe hyjme ne nje dhome te madhe, me nje TV plasma ne mur dhe ca kolltuqe, nje dhome qe ngjan me nje minikinema brenda shtepise se madhe. Ajo me sherbet edhe mua nje tjeter gote si te sajen; eshte vere e bardhe ne fakt, dhe sic me thote "te befte mire", drejtohet drejt aparatures e

une e mbydh deren si padashje, si per siguri per cado mund te ndodhi gjate punes, por ajo kthehet prej meje me vrap, te me kapi ne gabim, te me beje verejtje per deren qe e mbylla dhe ashtu do bente vertete po ta lejoja, po te mos e kapja per beli e ta mbeshtesja per muri aty pa mberrite akoma tek aparatura. Tani po trembet vertete, akoma me shume, me shume se ne fillim se edhe levizjet e mija tashme kane marre domethenie - tani ajo e kupton se une nuk po e ngacmoj thjesht per te zbukuruar ditën, por se dua dicka tjeter, dicka qe ne te vertete nuk ka lidhje me aparaturen qe duhet te rregulloj sot.

- Urdhno?!, me flet me ton, me flet dhe e shtremberon pak qafen sa te mos me lejoje te bej ndonje marrezi, kot, nese me shkon mendja.

- A e ke pa ti aparaturen?!, e pyes. Ca ka?

- Normal qe se kam pa, me thote. - Ca jam un te shoh aparaturat? Sjam teknike.

- Po je zonja e shtepis, - i them, dhe nis tia largoj duart prej belit, ti coj ngadale perpas saj aty ku i fshihen nen tutat e mendafshhta mollaqet e fryra. - Nuk i ban zonja shpis tana punet?

Ajo nis te me thote dicka dhe une se lejoj te nxjerri asnje tingull, por e puth ne goje e e mbaj shtrenguar fort. Me duket se e zura pa fryme, i dridhen duart dhe me shtrengon me inat - fillimisht i pelqen por pastaj me shtyn e me iken nga perqafimi ku po perpiqesha ta dorezoja. Merr fryme fort ne cep te dhomes, pa i drejtuar me syte prej meje e me le ne pritje plot kuriozitet per levizjen e saj te radhes; levizje qe do vije pasi e ka marre gjithë dyshemene me sy e pasi i ka shetite edhe neper mure.

- Si e pate emrin?, me pyet si kot, sa per te ika nga tema ku po mundohesha ta fus me djallezi.

- Ca duhet emri?, i pergjigjem une, me kast, se nga aty varen shume gjera, edhe rregullimi i IPTV-se.

- Po si munesh ti me hy neper shpi e me ba ca don?, me thote pa me shikuar ne sy, se ka frike, ka siklet, tashme ajo e di se une mundem te bej cdo marrezi tjeter...

- Pse a s'duhet?, i kunderpergjigjem prape me pyetje - se tani do ja mbyll gojen me cdo kusht, sdo e le te flasi me. Ajo po mi terbon mendimet me qetesine e butesine e saj ne trup sikur asgje spo ndodh, ne pafajesi duke mos kuptuar asgje nga qellimet e mia a duke u trembe pak. Por fati i saj i mire e ka cuar te veshi nje bluze e nje pale tuta te holla sot, qe ja nxjerrin format komplet e me duket as sutjena nuk ka - duket e bute e e ngrohte ne gjoks e nisem drejt saj ta prek nderkohe qe ajo e ka mendjen tek pyetja qe i bera pak me pare, ndryshe nga une, ska harruar akoma se duhet te me thote se une "jo, sduhet te hy neper shtepi te bej ca te dua". Por pa e filluar akoma pergjigjen e saj, une kam hyre tashme - kam hyre ne shtepi fillimisht e brenda gojes saj tani, me gjuhe thelle gati deri ne fyt. Duart i dridhen prape por tashme e kam mberthyer e se le te levizi teksa ajo skuqet ne fytyre e merr temperature ne trup sa here e prek, ajo vec po zien... Koken e ngre lart nderkohe qe e mbaj shtrernguar e si pa qellim e nxjerr qafen e bardhe tia puth nuhat tia thith pa i heqe duart qe ia shetis poshte tutave ne mollaqet e lemuara! Ngadale e shtyj e shtrij siper tavolines pritjes qe ndodhet ne mes te dhomes - e zura pa mendje se i kishte syte e mbyllur, e sic e shtrij nis ta puth jashte gojes ne gushe e ne qafe, ngadale, ne gjoks, duke ja mbajte duart te shtrenguara te shtrira siper tavolines se xhamit qe inshallah spo na thyhet...

Ajo kerkon prape te flasi, te beje pyetje e te shpjegoje gjera pasi bluza nis ti zberthehet e gjinjet e fryra i shperthejne perjashta si dy tullumbace... Une me thithkat e saja neper buze, ia mbyll gojen me doren time te malle e se le te ankohet, te bertasi a therrasi e ta degjojne komshinjte; nuk dua te me akuzojne pastaj per hajdut e per abuzim te prones private. Dhe ajo i kupton qellimet e mia e ngadale, nis te me mirekuptoje, te me mbeshtesi duke u dorezuar ne rrembimin tim te pasionit. Po aq ngadale, duke ruajte qetesine e heshtjen e saj e duke mos ia ndare syte - nga syte qe me se shumti i mbyll nga turpi i asaj qe po i ndodh pakez jashte vullnetit me

teknikun e televizorit, ia zberthej krejt bluzen qe vec nga dy pulla po mbahej e tashme mund te shijoj ne nje pamje te plote cicat e rrumbullaketa me maja te thepisura gjak te kuqe. Ajo, se di ne do te me largoje apo te me shtjeri me shume perbrenda por here pas here me shtyn perposhte duke me vene duart ne floke e une vendos ti bindem e te rreshqas nga barku e kerthiza, me gjuhen perjashta duke ia rreshqite permbi lekure deri poshte, nga kerthiza, mes kembeve te gjata, mbi tutat e rreshqitshme. Duket kaq e bute e e fryre perbrenda tutave te holla, taman sic me pelqen mua, taman per tiu pershtate cdo manovre, dhe nuk vonoj per ta zhveshe e per te zbuluar se ajo po zien, qull, e ndjesia ime me tregon se po pulson ne uri, si pas nje agjerimi te plote gjate gjithë kesaj dite te nxehte me shprese te marri shperblimin pas perendimit e une prandaj kam ardhe sot, te shperblej, duke sherbyer, e sbesoj se do mund ta pres perendimin. Ia rreshqas doren brenda avash, te butesia e saj, lageshtia e ngrohte e nis ta ledhatoj me kujdes e dashuri, kurse aparatura qe duhet te rregulloja? Oh, as qe po me kujtohej me!

Trupi ka pak qe po i nxehtet, duart nuk po i dridhen me por duket se vec po i shtohet forca e besimi teksa me shtrengon me fort e tenton te me marri nen komande tek me terheq duart e buzeqesh si per te me dhene te kuptoj dicka.. Nganjehere dua ta pyes a ti flas por nuk eshte momenti i fjaleve, per me teper qe sja di as emrin, kerkesat a deshirat por kjo eshte gjithcka ne pergjegjesine time tashme, jam une tekniku qe duhet te kuptoje gjithcka pa fjale. Ngrihem ne kembe aty afer, ngjit me tavolinen e xhamit, e pa ju afruar shume akoma ajo me terheq nga xhinset e me zberthen si te ishin pullat e saj qe ua di permendesh masen. Une isha gati per te, qe me pare kur po putheshim shtrire siper tavolines transparente, isha bere i forte dru e i nxehte, e ajo vec me sheh per pak sekonda ne sy, shkurt, por fort, aq fort sa u prezantuam dhe u njohem sikur te kishim mbaruar bashke universitetin, a te kishim qene ne nje kurs kercimi qe zgjati dy vite, e pastaj, pasi merr nje buzeqeshje djallushje ne buzet e kuqe,

rrotullohet ngadale, e kthehet permbyas siper tavolines se vogel... Une ia zhvesh tutat krejt pa pertese, e pa frike se tavolina po na thyhet a dicka tjeter, e e terheq nga beli afer belit tim, qe kombinojme perfekt pasi une ulem me gjunje ne dysHEME e i ngjitem asaj pas bythes... Ajo i shtrin duart perpara, duke me lene te kuptoj se eshte krejt vec e imja e une mund te bej cte dua me te, dhe ashtu do bej menjehere, pasi e ferktoj pak mes kembeve e ngjeshem lehte po aty... Ajo leshon nje britme te embel, nje britme konfirmimi se gjithcka eshte perfekte tashme mes nesh e une i vendos duart ne bel per ta dakortesuar, e e shtyj lehte brenda saj gjithcka kam, plot pasion e deshire, e mall - edhe pse eshte nje zone krejt e re e pa fantazuar per mua, por ndihem si ne shtepine time tashme, fale mikpritjes saj fillimisht me pije e fjale te bukura e tashme me ofshamava engjellore qe ajo leshon. E mbaj ashtu ne ritem, nganjehere si padashje duke shkuar me thelle brenda e duke i egersuar pakez gjemimet derisa ajo kthehet prej meje, me shpine siper xhamit e une ia marr kembet siper qafes time... Asaj i pelqen ky pozicion, i pelqen kur ia mberthej kembet e se le te levizi sipas vullnetit te saj por e penetroj me force duke e lene te lire te perpelitet siper tavolines e te gjemoje rende nganjehere, pa frike se na degjojne tashme, por me kenaqesine qe sa vjen e i shtohet e pak nga pak po behet "e paperballueshme" per ne. Pas disa momenteve, ajo terhiqet nga shpatullat e mia e me lidhet me kembe rreth belit tim, me njerin dore qe ma hell rreth qafes e me tjetren qe ferkon veten, klitin e saj qe po i digjet prej epshit e kenaqesise. Buzet i dridhen, edhe krahet e te gjitha gjymtyret, e une e ndiej se ajo eshte kaq afer fundit te saj te lumtur e une nuk jam larg prej saj, por me duresë i rris ferkimet e tona brenda nesh derisa ajo shperthen, me britma, qe duket se eshte orgazma e saj me e mire qe para dhe gjate marteses! Ajo shtrihet e bie si pa ndenja para meje, por me buzeqeshje ne trup e ne fytyre e vec per pak, dhe nis te me masturboje si ne falenderim derisa dhe une shperthej siper saj, me volum si nje zjarrfikes, per ta vizuar me vija te bardha si krem ne bark e ne gjoks deri tek gusha...

Une bie prapa aty afer tavolines permby kolltuk, i lodhur sa ska me, shtrihem, dhe asnjëri spo flasim as po shikohemi vec po i mbajme syte ne tavan, per disa minuta, derisa... “a e rregullove aparaturen?”, – me thote.

Une nis ta qesh, nis te qeshi edhe ajo me mua e e kupton se jo vec pyetja por gjithcka tjetër qe nje cmenduri... Por as po e gjenim dot pulsantin as siper tavolines ku u shtri ajo as siper kolltukut ku u shtriva une dhe mendoj se per sot, skam te tjera energji a deshira per te punuar. Mendoj se i bera punet e mia.

– Tesh vij një here tjetër apastafat, i them, dhe me nje leter te laguar neper duar, dal perjashta e e kaloj me vrap porten, para se te degjohet ndonje zhurme makine ne oborr.

Ajo cka deshem te dy

10.06.2013

A harrohet gjimnazi, sekretet, cmendurite? Por kur shoqerite rikthehen?

Me Elisen kemi vite që njihemi, që nga gjimnazi a me heret, i kemi ndare gezimet e merzite tona bashkë gjithmone qekur shoqëria jone filloi pasditeve nën hijen e pemeve të pranveres, akoma pa e mbaruar të mesmen. Sot jemi dy njëzëz kështu që ndryshem, jeta na ka cuar larg fizikisht e me stil, une kam një jetë të mirë prej një djali beqar kështu që kërcej lule me lule e ajo ka një jetë të mirë prej një nuseje të perkushtuar përtej detit e edhe takimet tona janë rale, mbase, gjysem ditë në vit. Përkundrazi në Skype. Në flasim në Skype herë pas here e rrefejmë gjërat tona deri në detaje e permallohem për shoqëritë tona të hershme, ashtu sikurse folem edhe ditë... Ditë, isha në zyrë në mes të mbledhjes dhe tingulli i telefonatës e shpërqendroi të gjithë stafin tek po çmendej në cepin e tavolinës ku e kisha lenë celularin, përmbys, se po shkruanim pak me parë. Dola në korridor, vura kufi të hapta kamerat dhe Elisa, sigurisht jo aq e bukur si isha mesuar ta shoh por akoma me shumë këto ditë, me byzeqeshjen që i kishte shtuar dozat, trupin elegant e gjoksit e mall për të cilin shpesh e ngacmoj duke i thënë se e ka prej silikonit – qëndronte në anën tjetër të videotelefonatës, në një bluzë e tuta të holla si nëpër shtëpi tek po gatonte dicka aty në kuzhinë, vetëm, por me pozitivitetin e embelsinës që e shoqërojnë gjithmone. Pasi folem e qeshem shumë gati si pa arsye sic ndodh gjithmone me në, për mbi njëzet minuta, afrohet tek kamera, dhe me një qëndrim të prerë si për të më dhënë një urdher, më thotë dicka. Por as që e degjoj, në fakt; kur u afrua aq afër, e kuptova se malli më kishte marrë me shumë për të e gjoksi më fry nga dëshira për të harruar krahët rreth qafës e për të shtrenguar fort.

– Si the?, e pyes pak më ndrojtë, se nuk mund ta justifikoj dot mosdegjësen time më mendimet e mia perverse që më erdhën sa ia pashe qafën e prerjen e bukur që ka mbi buzë.

– Du më ardhë nesër, më thotë, du më shku më në një ditë të mirë e paradite kam më kaluar aty. Bëja të thirrja...

Une u gezova shumë. U entuziasmovë. U egzaltova! E nesër më ishte kështu afër e sigurisht që do më thirrte se në jemi miq të mirë gjithë

jeten, mua me ka marre malli kaq shume per te e edhe ate per mua, e di me siguri. U ktheva ne zyre per te plotesuar pjesen tjeter te dites por vec me trup, se mendja ime tashme e kishte mbylle orarin e saj, kishte kaluar ne te nesermen e po pergatitej per nje paraqitje sa me bindese te nje miku te mire qe e merr malli.

Te nesermen, komplet sipas planit, u ngrita heret, hoqa mjekren e bera nje dush e gjysem ore me pare isha ne kafe tek tubat, tek bari qe quhet The Red Bricks se aty pi kafe kur pres a percjell njerez a kur udhetoj vete. Ndenja aty perjashta, ne menyre qe ta shihja kur te zbresi. Dhe ashtu, vjen taksia e parkon krejt aty, para kembeve te mia, dhe Elisa zbret e syte i shkojne direkt ne mua. Duket kaq e lumtur, se di nese ngaqe me gjeti mua a ngaqe natyra e saj e tille eshte por syte i shndrisin e ashtu edhe mua kur e shoh, e ngrihem ne kembe i hap krahët e e shtrengoj fort, duke i nuhate qafen e floket e duke ia ndier ngrohtesine e gjoksit te saj mbi gjoksin tim.

- Mke mungua, i them, dhe e shtrengoj me fort si per tu bere nje me te.

- Edhe ti mua, me thote, dhe qetesohet per pak aty, mbi supin tim. Dhe ulemi duke u pyet tek tavolina ime, perjashta, afer rruges, e porosisim dy Bitter. Rrijme perballe, se nuk dua ta torturoj veten e deshirat e mia duke e mbajte me afer e keshtu, gjithashtu, do mundem tia shijoj me mire bukurine, duke mos ia ndare syte asnje minute kur te flasim por duke mos arrit te prek me shume se duart. Sepse kemi shume per te fole, ka ndodhe shume qe nga dje kur folem ne Skype, do perserim prape gjithcka e do qeshim pafund e oren sdo e shohim asnjehere se nderkohe do harrojme planet e tjera. Tregojme per ditet tona ne pune, tregojme per kohen kur kemi qene ne shkolle kur per shume kohe as nuk e vinim re egzistencen e njeri-tjetrit derisa pastaj u beme miq kaq te mire sa do ndanim gjithcka, kohen dhe sekretet dhe shume emocione. Une sia ndaj syte aspak, e admiroj kur flet e shkrihet ne buzeqeshje por ne te vertete mendjen se kam ne cka thote por ne cka ben e si leviz.

- Sa do rrish ketu?, e pyes. Kam dicka ne mendje dhe nuk dua ta le te harrohet aty. - Pse nuk shkojm nga shtepia ime e pijme dicka? Se kam shum larg...
- Pse si ke 50 Euro?, me thote, dhe qesh.
- Po a si ke pru ti 50 prej jasht shtetit, i them duke qeshe edhe une. Ci do eurot?
- Na kishin kursy rrugen per ne shtepi, me thote. Kishim ndenje ketu afer..., dhe i jep kokes lart.

Oh siguriisht, sigurisht, ajo po e con koken nga hoteli Red Bricks, se aq i ka suitat - vete i kam pase treguar e ajo si e krisur qe eshte e paska mbajte mend detajin. Dhe une jam kaq gati per kete moment, kam qe dje qe pergatis emocionet, mendjen, e trupin; jam rruar, depiluar, kam pastruar vetullat e madje edhe dhembet i kam lare nja tre here nga meraku. Levizim nga tavolina, me krahun qe ia hell tek beli kalojme nga dera kryesore - recepsioni, e per pak minuta ngjitemi tek suita - suita qe te dy ne mendjen tone e paskim rezervuar qe para se te takoheshim e eshte taman per ne te dy, gjithcka na duhet e kemi nevojte, nje vend i qete i paster intim, ne zemer te qytetit e aty ku askush sna gjen.

Elisa struket pak, si hyjme brenda, ne frike e ne emocione e kthehet ne te majte prej pasqyres, le canten aty dhe rri si e trembur, nuk thote asgje as nuk leviz vec me ka kthyer shpinen. I afrohem ngadale, i hedh duar ne bel e rreth barkut e e pyes me ze te bute nese ndihet mire.

- Esht kaq e gabume, me thote - ndodhi nji her nuk ka pse ndodh prap Eri...

Une nuk i flas asgje! E di se cado ti them do jete e tepert... Thelle me pelqen ndjeshmeria e saj dhe menyra si e perjetojme gjithcka kaq thelle, eshte kaq e intime, kaq e bukur e vecante e domethenese per ne te dy qe kemi qene shoke prej gjithë kohes dhe me duart qe ia kam rrethuar ne trup, e afrojm me shume, nis ta shtrengoj per ti thene se une jam me te e ajo mund me besojne mua gjithmone, e se gjerat tona

jane vetem per ne. E puth pak ne shpine, pak ne qafe e pak nga pak nis ti sillem nga gusha. Ajo eshte prape e ftohte, jo ne trup por ne sjellje, se ne trup eshte e bute e e ngrohte, une e shoh gjithmone te qeshur e te embel por ajo vazhdon te mos levizi, me duart e mberthera fort mbi raftin e pasqyres e mua sme pengon aspak pozicioni perkundrazi, vazhdoj tia shijoj me buze lekuren e bute ne heshtjen e qetesine e saj totale. Here pas here, duke ia ledhatuar trupin, i prek cicat si padashje edhe per tia kujtuar se une jam aty si shoku i saj qe do ti dhuroje cdo kenaqesi ajo se ka provuar kurre; me pasion plot zjarr si nga ferri per nje miqesi te paster si nga parasja.

Ka nje moment, gjate ledhatimeve te mia duke i preke trupin, qe ia vjedh nje a dy puthje dhe mjafton qe asaj ti dridhen krahet e ta kuptoje shokun e saj te mire e dashiren e eger qe po me zien mbi buze, nese jo nga temperatura e larte qe me ka pushtuar, atehere nga afshi e thithjet e etshme qe ia jap ne cdo moment ne buze e ne lekure. Elisen nisin ta leshojne forcat, avash dorezohet ne mua dhe krahet e leshojne, nuk qendron me dot e ngrire por kthehet prej meje e me sheh ne sy, pa me thene asnje fjale por me pyet me shikime, “ca kerkon Eri?”. Me te njejtat shikime, une i pergjigjem shkurt, “ty”, dhe e kap nga qafa e nis ta puth ta thith me force sikur dua tia shkyej buzet ne forme inati e hakmarrjeje per gjithë keta vite qe kemi qene shoke te qete, te heshtur ndaj asaj qe thelle-thelle, shpirterisht, na lidh kaq fort; pasion, epsh, dashuri e deshire per te qene nje, brenda njeri-tjetrit sa here bota tregon egersi ndaj nesh.

Elisa po mendon gjithcka si une, ashtu si po e rrefej sot, e pa me marre leje mi ve duart ne gjoks poshte bluzes, me puth e me thith pa as edhe nje pengese derisa me shtyn fort, me hell ne krevat e kercen mbi mua ne nje te marre fryme. Une ia zberthej ngadale kopsat e bluzes, ngadale se shpejt nuk arrij pasi ajo po tundet shume shpejt mbi mua... Ajo vecse qesh, qesh pas deshtimit tim dhe ngrihet vertikal mbi mua, sikur po kaleron, i zberthen vete bluzen e sytjenat dhe e leshon gjoksin e fryre ti tundet shume pak centimet larg buzeve

qe po me dridhen per ti shijuar... Perkulem pak, e ajo me kap shpejt si tinez heq edhe bluzen time, e shtrihet serish mbi mua, me gjinjte e saj te fryre qe i shtyp mbi gjoksin tim. Vazhdojme te puthemi e te duhemi ashtu, duke mos u mjaftuar me nga asgje, duke kerkuar gjithmone me shume, dicka me shume per te mbushe trupin e shpirtin me emocion e kenaqesi... Une rrotullohem, duke e shtrire Elisen ne krevat dhe une kthehem siper saj, ia terheq shpejt poshte si ne fragrance xhinset e griheta e sic e shoh si po pulson per mua, heq edhe miat. Ajo me sheh ne sy dhe nuk ka pyetje kete here, gjithcka po shkon sic e kemi prite prej vitesh dhe une rreshqas lehte persipri, ia ze me goje gojen e saj, dhe ngadale rreshqas lehte brenda saj. Ajo leshon nje ofshame te lehte, gati si gjemim, nje ofshame te kenaqesise qe ma prek shpirtin, qe me ben te ndihem krenar, nje ofshame qe me kujton qellimet e mia, sot me shoqen time te mire te te gjithë diteve te meparshme, sot ne sezonin e ditelindjes time.

Ajo dorezohet ne pasionin tone, shtrin krahët lart ne krevat e me lejon ta puth duke mi shijuar buzët e qulleta mbi thithkat e saja te buta e te fryra ne epsh. Une vazhdoj te penetroj nxehte brenda saj; nxehtesia e saj gati po na shkrin te dyve e ajo nis te sillet si nje profesioniste, me kembet qe i ngre lart e me mbeshtjell nga shpina e me duart qe me shtrengon nga qafa me puth me etje sikur ka frike se po i ik, por thelle, brenda saj, ajo ndihet sikur eshte hera e pare per ne te dy, sikur eshte here e pare e saj e sikur eshte hera e pare e ime - me shoqen time qe kam ndare gjithcka deri sot, pervec nje krevati, e ajo po ndodh sot, ne hotel The Red Bricks - kur ajo, ne fakt, duhet te jete diku tjeter... Une sia ndal puthjet per asnje moment; te jem shtrenguar brenda saj me shijon shume, me shume, ndoshta me shume se thithkat e saja te kuqe qe ia torolas neper goje. Nganjehere me merr malli per bukurine e saj, dhe ngrihem lart mbi te - ajo buzeqesh si kastile, dhe une ia lidh te dyja duart bashke e vazhdoj ta penetroj fort, duke e pare sa e bukur eshte kur kenaqet, duke i treguar se kjo sdua te mbaroje kurre. Ajo, me buzët e saja neper

dhembe, ndryshon pamjen per pak, dhe krejt jashte kontekstit, me pyet: "Eri, ca po ban?" Une nuk qetesohem aspak per ti dhene pergjigje, por afrohem e puth ne buze duke ia mbylle syte, dhe e rrotulloj me force, permbysh, i peshoj mbi bel duke e shtrire barkaz me corcafin e bardhe te bere qull ne djerse, dhe e penetroj nga prapa, ngjit me te, te bere nje... I shtrire siper saj, duke e mbajte nga duart e duke e puthe ne qafe, i peshperis ne vesh, pergjigjen e ca me pyeti me pare, i them me ze te ulet nen ritmin e ferkimeve mbi trupin e saj dhe i rrefehem se po bej "ate ca e kam enderru prej vitesh..." Ajo vec ndihet me mire, i behet qejfi, kafshon buzën e saj qe me pas ja kafshoj dhe une e me thote te mos ndalem por te shperthej aty, brenda saj, ashtu sic vete dua te me thote sepse ashtu bej, bashke me te, duke e thithe njeri-tjetrin e duke u mbajte shtrenguar nga krahët, me gjithë forcen...

Dhome e re, shtëpi e vjeter.

06.08.2013

Trishtimi i ndarjes, eshte shume i paket - krahasuar me lumturine e ribashkimit.

- Skam mujt pa u eksitu sa her kam menua ci don me ardh ka vet kyt funjav, - me fishkellen ne vesh Giselda, duke e vendose lehte doren te zinxhiri xhinseve te mia.

- Si mund mos vija?, e pyes retorikisht, pasi te dy e dijme sa na ka marre malli. - Po per ca ke menu qe je eksitu aq shume?

- Per ty e per tana gjanat ci dua me mba, - vazhdon ajo. - Beths teme i ka mugua kujdesi jot, - dhe mi vendos buzet lehte ne qafe, duke me puthe pakez deri te veshi. - Sa te ikin ky, kam me abuzua shum keq me ty.

- Bist du da [a je aty]?, - e thirri ne moment i shoqi, si ta degjonte te dashuren e tij kur e permendi, pa me lene ta komentoj ankesen e saj; e thirri nga korridori i shtepise, pasi po behej gati te dilte per rruge. Une prandaj edhe erdha.

- Po po, i pergjigjet Giselda, pasi me jep nje shtrengim te lehte aty ku me kishte kape, e distancohet pak prej meje para se te hyje ai ne dhome, qe s'eshte se do rrije shume ne fakt, pune minutash.

- Po nisem per ne aeroport, - i thote asaj, - pas nje ore mbyllet check-in e dua te jem aty. Sillu mire Erik, - me drejtohet mua gjysem kercenimi, por e kthen ne loje kur shton se do pijme bashke nje birre, kur te takohemi heren tjeter, me siguri.

- Sigurisht qe po!

Ai me rreh supin para se te dali, e une ndihem pak ne faj duke i pase ne mendje qe tani momentet e mepasme kur ai te largohet, por nga deshira e malle e pergatitja emocionale prej javesh, asgje sdo me beje dot pershtypje. Ai, me shpinen prej Giseldes, smund ta diktonte dot ate si gjithe djallezi e mbante gishtin neper buze duke me pare ne sy teksa i shoqi me rrihte shpatullat ne menyre kaq miqesore, para se te nisej...

Burrin e saj e njoh prej kohesh, por miq nuk kemi qene ndonjehere. Me sakte, e njoh qe prej dy viteve, diku, kur e pashe tia bente te dashures time te zemres aty para syve te mi, aq afer sa po ta shtrija doren mund ua ndieja djersset te dyve, ngjit me njeri-tjetrin, mu ne

kete shtepi! Qe prej asaj dite ne kurre nuk u takuam, por kam pase luksin ta shoh disa here ne foto, ne Facebook a kur kam biseduar me Giselden qe mund ta kem pyet per ditet e saja ne Angli ku jetojne bashke. Ai e ka dite gjithmone relacionin e vecante qe une e Giselda kemi pase por edhe shume nuk ia ka ndier per mua “sme ka pare aspak si kercenim se pervecse ai eshte nje burre i matur e serioz e e ka mirekuptuar te shkuaren e saj, nga ana tjeter, ajo ka qene e tija gjithmone e gjithcka ka pase ajo, floket bluzat garderoba, te tijat kane qene. Nderkohe, me Giselden qe si budallaqe, akoma se ka heqe gishtin nga goja, duke me pare ne sy e mua me duket gjithcka si nje skene filmi erotik, i shoqi del perjashta e per pak degjohet zhurma e lehte e makines tek e le oborrin. Ajo, duke qendruar ne dere e duke e pare fatin e jetes saj te largohet per ta lene me dashurine e saj, buzeqesh pak ne konfuzitet pastaj me therret me nje buzeqeshje te dyte, per ti sqaruar mendimet e saja konfuze. Une i afrohem menjehere me shume deshire;

- Ca kena ne plan tesh?, e pyes, duke ia shtrire njerren dore perzgjati siper bythes se fryre e me tjetren duke e rrethuar ne bel pastaj duke e terheqe prej vetes. Isha shume i sigurte tashme se i shoqi smund na shohi, edhe po t'i jepte makines me koken pas...

- Do baj ni dush, me pergjigjet Giselda, ashtu duke shikuar nga rruga.

- A po mpret te dhoma tjeter?

- Me kenaqesi, i pergjigjem. Madje me shume kenaqesi, duke kujtuar mbremjet tona te vona ne Skype kur ajo e bente dushin e vetme ne anen tjeter te ekranit e une digjeshja ne deshire per trupin e saj te lagur ne uje e ne djerese. Ndoshta kete here do mund ia prekja trupin akoma pa u thare nga uji...

Nderkohe qe makina e te shoqit kaloi pertej pemeve e duket se e kapi autostraden, Giselda nis te eci permes korridorit nga shkallet e paketa per ne anen tjeter te shtepise. Une e ndjek me shume deshire e epsh duke mos i ndare syte nga bytha e fryre rrumbullake, te kapur prej dore si femijet ne shkolle. Ajo sa ngjit dy shkallat, ndalon ne mes

te rruges dhe perkulet perpara sikur dicka i ra pertoke; une ndalem si ajo dhe pa e kuptuar mire ca po mendon te beje e pa me dhene kohe as te mendohem, ajo e shtyn bythen e malle drejt meje, fytyrese zene aty e duke me shtrenguar lehte e shpejt me fort, si per te hyre brenda meje.

- A e don pak a?

Une shtyhem pak me shume ne bythen e saj te shendoshe, me padurim ne minutat e ardhshme kur te mundem tia shoh komplet te zhveshur, ne te gjithë lavdine e saj.

- A dua?! Jam ba gadi me te shtri ktu e me te kcy siper, - I pergjigjem pa mendu mire.

- Heheeee, kaq shpejt? Joooo, prit!, - dhe vazhdon te eci duke u kthyer majtas per ne dhomen e saj te gjumit, e une e ndjek me bindje.

- Oh!, bertet ne nje ide qe i erdhi surprize! - Sta kam kallxua dushin e ri si kam vu, apo jo?, me pyet ajo, sapo futemi brenda dhomes se gjumit te saj. A te tyre! Duket se punimet jane bere vetem para disa muajsh, qe i bie, disa muaj te tjere pas nates se fundit kur e spiunova ne dush, ne Skype, ne prapesite e saj.

- Jo, i them, por ma ke tregu n'foto.

- Kam ra ndashni me ta!, me thote. - Shum i gjan e relaksus. Po ka dicka ci hala skam pas munsu me e pas aty, me thote si me ze te vogel si me turp por duke me pare syte e mi me dashuri ne te saj. - Skam pas munsu me u knaq taman hala, me nji tmadh e tfrot si e kam pas en mene, hehe.

- Hmm, nje keshtu si ky?, - e pyes me buzeqeshje duke e kape nga dora nderkohe qe zberthej zinxhirin tim per ti treguar ereksionin qe kam arrite duke i pare bythen. 22 centimetrat e mia duken shkelqyeshem; isha rruar nje dite me pare se e dija se do vija sot e surprizat - jane surpriza, ndodhin kur si pret.

- Uaaa, cfar marraniti; po ngrohi pak ujin, ma bjer atje me vrap!

Me ledhaton lehte poshte duke me dhene nje puthje ne buze nderkohe qe une nuk leviz fare nga kenaqesi e befasia. Ajo niset me

vrap te shkoje te dushi e nderkohe qe une i jap kohen qe me kerkoi, tinez shoh ne sirtarin e saj, nga kurioziteti duke e dite sa e cmendur eshte, a per lodrat e vjetra qekur une e vizitoja ne shtepine e saj. Gjeta serish te njejtin buttplug qe e kisha pare shume muaj me pare; ajo me kishte thene se ka nevojë për një të ri pastaj shume gjera ndodhen e se dita me nese e gjeti.

- Erik?!, e degjoj te me therrasi nga tualeti. - Asht tu u ba nxet ktu!
- Erdha zemer, i pergjigjem, dhe e hell lodren siper krevatit, duke e dite se do na duhet me vone, sigurisht, e duke mos e dite se ajo me kishte pare ca bera.

I hoqa rrobat komplet aty ne dhomen e saj, dhe hyra ne tualet, duke e spinuar lekuren e shndritshme te Giseldes brenda dushit te ngrohte. Ajo e hapi komplet deren e me ftoi brenda.

- Ti je i marr, me thote, duke i cuar syte drejt e mes kembeve te mia! Sdi a tapo mun e perballoj mas kaq shum kohve pa te.

- Sigurisht si mundesh zemer, - i them ne te hyre avash brenda kabines, me te. - ke me ja dale krejt mire, i them akoma, pasi e kap nga krahet e e kthej me force prej murit, duke e mbajte shtrenguar me fytyren qe ja coj e mbeshtes te pllakat.

- E shkreta vet, bertet ajo. - A do me u siell me mua si me ken noj barbar?

- Shhh, jo zemer!

Une ulem me kujdes mos rreshqas, ne gjunje. Dushi eshte mjaftueshem i mall sa une te mund te qendroj lirshem pas saj, uji vazhdon na perfshin te dyve e trupat na qendrojne gjithmone fresket, e ngrohte.

- Vec kam me ta qi pak bythen me gjuh, ater menoj se kam me te pallu fort masi tka marre malli apo jo?

- Sa i keq ije. Mos ki marak se jam krejt gati per gjithcka. Ooooh Zot...

Fjalet e fundit i rreshqiten si britma nga kenaqesia qe i jep gjuha ime tek i rreshqet permes te cares mes mollaqeve te saja bullafiqe. Duke

ia admiruar tulet e ngushtesine, ia largoj anash globet e bythes saj te malle qe te mund te perqendrohem me mire.

- Kaher se kam qi nji bythe kaq te mire, i them, duke ja sodite e ledhatuar modhaqet, e duke u pergatite te ngjitem brenda saj duke i shkaktuar te tjera ofshama kenagesie.

- Hajde shpirt, futu mrena meje! Spo munem me duru ma.

Me duhet ti jap edhe nje tjeter lepirje bythes saj pornografike, dhe ngrihem avash te marr poze, duke iu afruar vrimave te saja te njoma.

- Hmmm, sa me paska marr malli, - gjemon ajo serish, ne te dridhura, teksa une rreshqas brenda saj, duke i shtype cicat e medha pas pllakave te ngrohta te dushit.

Me pelqen ta ndiej gjoksin tim si me ngjitet pas shpines saj te bere qull, kur mbahem e me kenagesi shkoj me thelle brenda saj. Giselda e kthen koken prej meje; une e puth me pasion e mall, duke shtyre lehte e me deshire ne te, teksa ajo murmurit:

- Volim te Erik [te dua]!

- Edhe une te dua, Giselda!

Ajo ma ka thene gjithmone por per mua, eshte e para here qe ja them. Se kam bere kurre me pare, te pakten jo ne gjuhen time. E bera sot, kaq paster e singersht dhe ajo fitoi nje buzeqeshje ne shpirt duke e degjuar si e thirra ne emer - ndoshta do e kisha bere me shpesh po te kishim pase me shume momente te tilla te buta dashurie; por nuk kemi pase kurre momente te qeta te dedikuara pa trazime ne tru. Vec sot! Keshtu sot, ajo e kuptoi se po e dua si nje grua, jo si nje shoqe - sic e kam trajtuar gjithmone. Vazhdojme te puthemi afer, teksa po ja bej me shume avash nga prapa, te njomur ne djerset qe treten ne ujin e fresket te dushit. E ndiej se ajo po nxehet shume mes kembeve te saja, por ngushtesia e butesia e saj sme lejon te shkeputem per nje tjeter movement por dua te shperthej aty, fillimisht, branda saj nga prapa. Here pas here shkeputemi nga zjarmia e puthjeve, e e kap nga beli duke qendruar prapa saj duke e vene veten ne pozicion per tia bere vec me fort. E ndiej Giselden si po e ferkon me kaq inat klitin e

saj e une vec dua ta mbeshtes, ti qendroj afer me cka ajo ka nevoje ne te tilla momente intime.

- Tlutem derdhe nmua, - lutet ajo me gjysem zeri qe i dridhet pak ne kenaqesi e pak nga shkundjet e mia. - mke mungua kaq shum tbetohem.

- Zemra ime ti, Gis, tan e kam vec per ty. Gjithcka. Gjithcka ke nevoje.

Nisa ta shtyp akoma me shume e me thelle, duke i shliruar me dhune ofshama te miksuara ne dhimbje dhe kenaqesi.

- Jam tu ardh Erik. Tlutem mos nal aspak vec mqi fort. A po e ban per shoqen tate?

- Po, zemer. Gis...

E folura e saj e piset ne pafajesi eshte biseda qe me ka pelqyer gjithmone me te; gjithmone kur ajo fliste me ka eksituar vetem mendimi i formave te saja te kolme e te qenit brenda bythes saj rrumbullake e ben kaq te veshtire ta mbaj orgazmen me gjate.

- Uuuuh, hajde Erik, djal i fort, m'qi sa t'munesh. Qije shoqen tate kurv!

Vendos ti bindem, duke e rrite ritmin tim maniak. Po ndiej qe orgazma po me arrin me cdo renkim te saj qe rritet e bertet ne menyre te pandjeshme, duke u dorezuar ne presionin tim qe po ja ushtroj me force nga prapa.

- Oh yes! Jam tu e ni tan, Erik, jam tu e ni krej mire si je tu em mush. Uh, jebi me! Qije shoqen tate si e don fort.

Te bertiturat e saj duken akoma me te forta ne kutine e mbyllur te dushit, ndersa semeni im derdhet brenda saj ne spurta te trasha; ndiej se eshte me e mallja qe kam qelluar ndonjehere, vertete me paska pase marre malli per shoqen time te mire. E ndersa dridhjet disi i qetesohen nga buzeqeshjet dhe ofshamat i bien per pak, Giselda rifiton pak qetesi, e duke u terheqe avash prej meje, i rifiton edhe dy gishtat e mesem te dores saj qe i kishin humbe perbrenda...

- O Zot, Erik..., hahaha, mke mush plot.

Duke fole si budallaqe, sperma nis ti rrjedhi perjashta; qeshim te dy si te krisur duke e komentuar sa shume paskerkesh qene, e ajo rremben koken e dushit per tu pastruar. Duke me puthe nganjehere ne gjoks, se aq e gjate eshte ajo, vec tek gjoksi me mberrin, na pastron te dyve e me thote si ne urdherese:

- Shko me prit anej Erik, aty te dhoma ku ishim iher.

Une e shoh ne sy sa e bukur duket ne keto momentet e saja gati personale, e puth ne buze lehte e i bindem:

- Si te thuash ti Gis, jena ne shtepine tende!

© 2026 Eri Malsori

pasion.al · eridrekaj.com

NIPT: M67624701N